У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. в Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVIII. Ч. 198. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 27-го ЖОВТНЯ 1971 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, OCTOBER 27, 1971 No. 198. VOL. LXXVIII.

ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП КАРДИНАЛ ЙОСИФ СЛІПИЙ НАТАВРУВАВ МОСКВУ ЗА ПЕРЕСЛІДУВАННЯ І ВАТИКАН ЗА ДИПЛОМАТИЧНУ МОВЧАНКУ

Минулої суботи, 23-го жовтня, міжнародні пресові агенції і спеціяльні кореспонденти з Ватикану і за ними світова преса, радіо і телевізія подали вістку про виступ на Вселенському Синоді Єпископів у Ватикані Верховного Архиєпископа Української Католицької Церкви Блаженнішого Кардинала Йосифа Сліпого з рішучим засудом переслідування совєтським режимом Церкви в Україні та „дипломатичної мовчанки" Ватикану в цій справі. Виступ Верховного Архиєпископа відбувся під час дебат Синоду над точкою „Мир і справедливість". Виявляється, що в 24 рекомендаціях у цій справі, що їх запропонувала відповідна комісія та в яких, між іншим, таврується в'єтнамську війну, ніже словом не згадано про переслідування Церкви в Україні ані про офіційну політику безбожництва в Совєтському Союзі. Вістку про виступ Блаженнішого Верховного Архиєпископа УКЦеркви подаємо в дослівному перекладі з нюйоркського щоденника „Дейлі Нюз" з його недільного видання 24-го жовтня в повідомленні сказано:

Кардинал Йосиф Сліпий, який 18 років перевів в російських таборах, заатакував сьогодні Совєтський Союз за переслідування 6-ох мільйонів українських католиків.

„В одній із найсильніших інтервенцій, що їх зроблено на сучасному Світовому Синоді Єпископів, 79-тилітній духовий лідер Української Католицької Церкви скаржився, що Ватикан закрив йому уста „з дипломатичних причин". Він промовляв в приявності Папи Павла, який спокійно слухав „Нас стримують (impede) з уваги на церковну дипломатію" — заявив стрункий духовник, що носить бороду. "Люди кажуть, що кардинал Сліпий нічого не робить для своєї Церкви. А що він може вчинити? Українців, які так багато і так довго натерпілися як мученики й ісповідники, нехтують, як незручних свідків колишніх лих. Ми стали перешкодою для церковної дипломатії".

Це вперше Сліпий перервав свою мовчанку — пише „Дейлі Нюз, — відколи совєтський уряд звільнив його в 1963 році внаслідку договорення між покійним Нікітою Хрущовим, коли той був прем'єром, та Папою Іваном XXIII.

Понесений здавлюваними впродовж 8-ми років своїми почуваннями, українськ и й католицький лідер знехтував правилом, що обмежувало промови на Синоді до 5-ох хвилин. Ніхто не перервав йому. Він промовляв 15 хвилин.

„Українські католики пожертвували ріки крови і гори трупів за свою льояльність супроти Церкви, — сказав Сліпий. — І вони все ще терплять важкі переслідування. Але найгірше те, що нема нікого, хто боронив би їх".

Український кардинал не залишив сумнівів, що він уважає, що українських католиків переслідує не тільки совєтський уряд, але й російська Православна Церква, яка вважає їх за „неспокійних християн" — закінчує „Сандей Нюз" вістку свого ватиканського кореспондента Рейнолда Пакарда.

ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП УКЦЕРКВИ КАРДИНАЛ ЙОСИФ СЛІПИЙ

Півтора тисячі української молоді і громадян демонстрували в Ню Йорку

Ню Йорк. — „Чого хочемо? Волі для України! Коли? Вже! Чого хочемо? Волі для Мороза! Коли? Зараз!" — такі й подібні запити і відповіді скандували групи молоді, що разом із старшими громадянами в загальній кількості півтора тисячі демонстрували тут біля будинку Об'єднаних Націй та опісля совєтської місії в пополудневих годинах минулої суботи, 23-го жовтня. Ініціятиву такої демонстрації дали Організації Визвольного Фронту, але перевели її переважно всі молодечі організації: СУМА, Пласт, ТУСМ, Зарево, ОДУМ та практично всі інші, зорганізовані в Конференції Українських Молодечих Організацій в системі УККА. Головою демонстрації був мгр Іван Винник, а проводив нею Лев Футала. Між демонстрантами переважала молодь. Демонстрація почалася вже в пополудневих годинах навпроти будинку Об'єднаних Націй, як сотні осіб з американськими й українськими національними прапорами та численними транспарентами почали демонстраційний похід по Першій Евню навпроти будинку ОН. Недалечко цієї української демонстрації відбувався сидячий голодовий страйк в користь національного Китаю. Коли кількість українських демонстрантів переступила — в оцінці поліції — 600 осіб, тоді демонстрантам доручено перейти на 47-му вулицю і там демонстрацію продовжувано походом, скандуванням кличів, транспарентами, піснями і промовами. Офіціяльну частину демонстрації започаткував невеличкий хор дівчат в українських національних одягах, який під проводом пані Кокольської-Степаняк проспівав американський і український національні гимни. Голова маніфестації мгр Іван Винник коротко привітав учасників та коротко згадав про ціль демонстрації. Дальше промовляли проф. Іван Вовчук, студент Юрій Волошин, президент СКВУ Йосип Лисогір, ред. Осип Зінкевич та Квітка Семанишин, а хор під проводом інж. Р. Степаняка відспівав „Боже Великий" та „Май Контрі". Увесь час проголошувано та скандовано гасла і постуляти цієї одної з найбільш удалих демонстрацій, що мала свій відгомін в радієвих і телевізійних повідомленнях.

В Торонті відбулися бурхливі демонстрації проти відвидин Косиґіна

Торонто. — В понеділок —25-го жовтня ц. р., в останньому дні відвідин совєтського прем'єра Косиґіна і перед його від'їздом на Кубу, тут відбулися бурхливі протисовєтські демонстрації, що їх міська і кінна канадійська поліція в кількості понад 400 поліцаїв мусіла ліквідувати силою: палицями й атакою кіньми на демонстрантів. В демонстрації брало участь кілька тисяч осіб — українців, жидів, угорців, словаків, болгарів, литовців й інших. Проходила демонстрація перед будинком Онтарійського Наукового Центру, де відбувалося прийняття на пошану Косиґіна. Демонстранти несли протисовєтські транспаренти й обкидували поліцію запаленими свічками, камінням, яйцями, поранюючи 3-ох поліцаїв. Арештовано кільканадцять демонстрантів. Перед тим, у неділю, поліція провела ревізії у 18 домах в Торонті, шукаючи за зброєю й вибуховими матеріялами.

Володимир Стахів, видатний діяч і публіцист, помер у Мюнхені

З Мюнхену, Німеччина, наспіла вістка, що у понеділок, 25-го жовтня, там після короткої недуги помер на 61-му році життя провідний член українського революційно-визвольного руху, колишній керівник бюра Української Пресової Служби в Берліні, видатний діяч і публіцист св. п. Володимир Стахів, в революційному русі відомий під псевдом „Мек".

Св. п. Володимир Стахів народився в Перемишлі, в Західній Україні, в 1910-му році. Середню освіту здобув в українських гімназіях в таборі в Юзефові, в Чехо-Словаччині, та в Перемишлі, де став членом Юнацтва Організації Українських Націоналістів і опісля ОУН. Після закінчення середньої освіти, виїхав у 1930-му році на студії в Політехнічному Інституті в Берліні і там приймав активну участь в українському студентському житті та рівночасно працював у Бюрі Проводу Українських Націоналістів, зустрічаючись там постійно з полк. Євгеном Коновальцем та іншими провідними членами Проводу. До 1941-го року св. п. Володимир Стахів керував, як згадано, бюром Української Пресової Служби, співпрацюючи там з відомими революційними діячами сот. Ріком Ярим, Іваном (Джаном) Габрусевичом, Орестом Чемеринським-Оршаном та іншими, публікуючи періодичні пресові бюлетені українською та німецькою мовами. В тому часі св. п. Володимир Стахів був також зв'я-

(Закінчення на стор. 7-ій)

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

СЕКРЕТАР ОБОРОНИ МЕЛВІН ЛЕРД ВІДБУВ у Парижі нараду з головою американської делеґації на Паризькій конференції про В'єтнам, при чому вони займалися знову проблемою добуття з північно - в'єтнамського полону американських воєнних полонених. Лерд поїхав до Брюсселю, Бельгія, на конференцію так званої Атомової Плянувальної Групи Атлантійського Союзу (НАТО).

ЗСА І СССР ОСЯГНУЛИ ПОРОЗУМІННЯ в справі плавби на відкритих морях та загрози випадкових зударів їхніх кораблів. Подробиць не виявлено. У цій справі у Москві перебував від 12-22 жовтня ц. р. Джон В. Варнер, заступник секретаря морських справ на чолі делеґації морських старшин - фахівців.

В ІНДІЇ ПОКЛИКАНО РЕЗЕРВІСТІВ для підкреслення воєнної загрози збоку Пакістану. Індійський прем'єр Індіра Ганді все ж закликала нарід до спокою. Вона виголосила 5-тихвилинну промову через радіо - телевізію, в якій з'ясувала, що таки рішилася виїхати на 3 тижні до Европи і Америки, щоб особисто з'ясувати грізну ситуацію. Вона прибуде до ЗСА 3 листопада.

ГЕНРІ КІССІНДЖЕР ЗАКІНЧИВ свої 5-денні розмови з комуно - китайськими проводирями у підготові приїзду до Пекіну президента Ніксона. Перед своїм відлетом з Комуністичного Китаю його повезли оглянути „великий китайський мур". У комуністичній пресі Китаю появилася світлина цілої американської делеґації, яка під проводом Кіссінджера перебувала в Пекіні.

Президент перестерігає проти надмірних надій на його подорож до Пекіну й Москви

Вашингтон. — Президент Ніксон заявив у своїй короткій радіо-телевізійній промові до народу в навечер'я Дня Ветеранів, 24-го жовтня ц. р., що він рішився поїхати до Пекіну й Москви в ім'я миру, але у повній свідомості великих розбіжностей, які існують між ЗСА і Комуністичним Китаєм та ЗСА і Совєтським Союзом. „Ми їдемо без фальшивих надій і не хочемо залишати позаду нас в Америці нереалістичні сподівання". Другою головною темою промови Президента були ветерани В'єтнамської війни, при чому він — не згадуючи нікого за іменем — неначе відповів на закиди, що їх у тому самому дні зробив на адресу Уряду демократичний сенатор Джордж МекҐоверн, який таврував ніби легковажний підхід Уряду супроти проблеми ветеранів. Президент Ніксон ствердив, що у червні ц. р. дав наказ старатися спеціяльно за працю для ветеранів В'єтнамської війни та перешколювати їх для різних родів праці. Він заявив, що „я радий повідомити, що тільки в липні і серпні 121.000 ветеранів або дістали працю, або включилися у перевишкіл на працю". Так само Уряд повів спеціяльну здоровну опіку над ветеранами і лікування ветеранів і заражених наркоманією. „Маємо перед собою найкращі вигляди в цьому сторіччі зробити теперішню ґенерацію американських воєнних ветеранів — останньою ґенерацією американських воєнних ветеранів" — закінчив свою промову президент Ніксон.

Канадійський прем'єр Трудо вручив Косиґінові листу розділених українських родин

Оттава. — Канадійський прем'єр П. Е. Трудо передав совєтському прем'єрові Косиґінові в другому дні нарад із ним в столиці Канади Оттаві листу кількох сот канадійських українців, які прагнуть спровадити з СССР своїх найближчих членів родин. Косиґін просив Трудо дати йому таку листу, коли Трудо заторкнув був ту справу під час свого перебування в Москві. Але не відомо, чи Трудо згадував Косиґінові про одностайний фронт усіх канадійських — і не тільки канадійських — українців проти русифікаторської політики Москви в Україні. — Пишучи про перебування Косиґіна в Канаді, „Н. Й. Таймс" з 25 жовтня кількакратно згадує про тамошніх українців. В окремому ширшому дописі з Веґревіль, Альберта, п. з. „Українці спокійні супроти відвідувача", стверджується, що в Канаді живе півмільйона українців, які плекають свою культуру: першим ділом українських піонерів було будування церков і культурних центрів. Називається цілий ряд місцевих українських громадян, між ними адвоката Михайла Кавулича, який недавно відніс надзвичайно прикрі враження під час своєї подорожі до УССР. „Коли б вони відкрили кордони — заявив він американському кореспондентові — то не знаю, чи там залишилась би одна душа. Там знають досить про зовнішній світ, куди хотіли б дістатися, особливо молодший елемент. Вони йшли б днями й ночами . . ." — Говорячи про приїзд Косиґіна до Едмонтону, згадується, що в тому місті живе 40 000 українців, а також, що центром українців у Східній Канаді є Торонто.

ПЕКІН ПРИЙНЯТИЙ ДО ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ — ВИКЛЮЧЕНО ВІЛЬНИЙ КИТАЙ

Об'єднані Нації. — Після 8-миґодинного безперервного засідання Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй у понеділок 15 жовтня переведено о год. 11.15 вночі голосування над справою членства Китаю в ОН. Вислід голосування дав повну перемогу комуністам і тим, що підтримували їх справу, та поважну поразку З'єднаним Стейтам. Американський внесок, який визнавав, що виключення з Об'єднаних Націй Вільного Китаю є „важливою справою", яка вимагає двох третіх голосів для важности рішення — перепав чотирма голосами, бо „за" голосувало тільки 55 членських держав, „проти" 59, а 15 „стримались". Таким чином під голосування прийшов тільки внесок Альбанії, який пропонував прийняти Комуністичний Китай, чи пак „Народну Республіку Китаю„ та виключити Вільний Китай, себто „Республіку Китаю". Цей внесок отримав 76 голосів „за" і тільки 35 „проти" при 17-ох, які „стримались". Безпосередньо перед голосуванням американський амбасадор Джордж Буш виголосив ще останній заклик до Генеральної Асамблеї — не робити небезпечного прецеденту з виключуванням представництва 16-мільйонів мешканців Тайвані (Формози) та ще раз мотивував раціональність „подвійного представництва" Китаю в Об'єднаних Націях. „Відкрийте двері Об'єднаних Націй для всіх — тоді щойно ця установа буде універсальною" — закликав він, але не знайшов послуху. Коли перепала американська резолюція — делеґація Вільного Китаю в Об'єднаних Націях вийшла з залі, не чекавши голосування над альбанським внеском, і поширила заздалегідь приготовану заяву, що Вільний Китай виходить з Об'єднаних Націй. Вислід голосування був несподіванкою, бо американські урядові кола були переконані, що американський внесок щодо важливости справи" перейде, дармащо дуже невеличкою кількістю голосів. На некорисний вислід вплинуло рішення буквально кількох малих держав в останній хвилині — або голосувати „проти", або „стриматись", а не голосувати „за" американський внесок. Делеґат Савді Арабії Джаміль Баруді пробув відкласти вирішення справи на один день, але його дотичний внесок перепав 56 голосами проти 53 при 19, що стримались. Президент Генеральної Асамблеї Адам Малік проголосив вислід голосування та заявив, що він негайно повідомить про нього уряд „Народної Республики Китаю". Припускають, що першим амбасадором Комуністичного Китаю в Об'єднаних Націях буде їх амбасадор в Канаді, Хуанґ Хуа.

Помер видатний буковинський діяч Василь Шерей

Ню Йорк. — В минулу суботу несподівано помер у Ню Йорку на удар серця на 68-му році життя Василь Шерей, родом з Буковини, член Управи Центрального Об'єднання буковинських українців, колишній активний діяч різних українських організацій в Буковині. Покійний, за освітою юрист, близько цікавився всіма громадськими справами і тому був постійним відвідувачем українських культурних і суспільних імпрез. Широкій громаді була відома його висока струнка постать, завжди у товаристві його дружини, відомої і популярної співачки Ганни Шерей. Покійний відзначався особливо великою товариською культурою, що з'єднювало йому пошану й симпатію.

ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ УВУ ВІДЗНАЧЕНО В НЮ ЙОРКУ УРОЧИСТИМ БЕНКЕТОМ З УЧАСТЮ 400 ОСІБ

ПІД ЧАС БЕНКЕТУ ВШАНОВАНО НАДАННЯМ ПОЧЕСНИХ ДОКТОРАТІВ МИТРОПОЛИТА УПЦ В ЗСА МСТИСЛАВА ТА КОНҐРЕСМЕНІВ ФЛАДА І ДЕРВІНСЬКОГО

Ню Йорк. — Влаштований тут окремим діловим комітетом ювілейний Бенкет для відзначення 50-річчя — Золотого Ювілею заслуженої української високошкільної установи — Українського Вільного Університету, відбувся минулої суботи, 23-го жовтня в залях готелю Статлер Гілтон з участю понад 400 осіб, членів Почесного Комітету, репрезентантів українських установ й організацій, представників української й американської преси, як також численних гостей, в тому числі представників польських, литовських й інших наукових установ і консуляту Західньої Німеччини в Ню Йорку, Н. Й. Почесний Патронат бенкету творили Верховний Архиєпископ УКЦ Кардинал Йосиф Сліпий, Митрополит УПЦ у ЗСА Мстислав Скрипник та Апостольський Візитатор для українців католиків у Західній Европі Іван Бучко. Відкрив бенкет привітальною промовою голова Комітету Об'єднаних Американсько - українських організацій Ню Йорку, Відділ УККА, адв. Роман Гуглевич. Після відспівання хором „Думка" з Ню Йорку американського й українського національних гимнів, молитву провів Впр. о. д-р Володимир Ґавліч, ігумен і парох церкви св. Юра в Ню Йорку, а трапезу поблагословив Впреосв. Владика Мстислав, Митрополит УПЦ в ЗСА. Після передання мец. Р. Гуглевичом проводу бенкетом в руки тостмайстрів д-ра Володимира Душника та інж. Юрія Гончаренка, перший із них прочитав надіслані для УВУ привітання, в тому числі від Верховного Архиєпископа і Кардинала Йосифа Сліпого, Архиєпископа Івана Бучка, губернатора Нелсона Рокефеллера, посадника Ню Йорку Джона Ліндзі, проф. Кларенса Меннінга, проф. Збіґнєва Бржезінського та інших. Мистецьку частину бенкету виповнив нюйоркський хор „Думка", виконавши під проводом проф. Олександра Берника та при фортепіяновому акомпаніяменті проф. д-ра Ігоря Соневицького, концерт „Восхвалю ім'я Бога моєго" Д. Бортнянського, уривок з опери „На Русалчин Великдень" М. Леонтовича та кантату „Любіть Україну" І. Соневицького.

Найбільш урочистою частиною бенкету було вручення дипломів почесних докторатів Українського Вільного Університету, що його провів ректор УВУ проф. д-р Володимир Янів в асисті професорів УВУ — представників факультетів філософічного та права і суспільних наук цього ж Університету. Вручення диплому почесного докторату ВПреосв. Митрополитові УПЦ в ЗСА Мстиславові Скрипникові, що його довершив ректор проф. д-р Янів, було попереджене доповіддю про його заслуги для української культури, що її виголосив проф. д-р Василь Лев, і відчитанням диплому латинською мовою проф. д-ром Василем Стецюком. Пропозицію про надання почесного докторату конґресменові Д. Д. Фладові подав проф. д-р Осип Андрушків і доповідь про його заслуги для української культури, зокрема в поставленні Вашингтоні, виголосив д-р Володимир Душник, після чого проф. В. Стецюк прочитав диплом і ректор В. Янів вручив його докторантові. Надання почесного докторату конґресменові Едвардові Дервінському відбулося в його відсутності („ін абсенція") після супровідних доповідей проф. д-ра Матвія Стахова і д-ра Володимира Душника. Вшанований почесним докторатом філософічних наук Владика Митрополит Мстислав подякував формулою, вживаною в Києво-Могилянській Академії „Аз недостоєн єсмь..." Дякуючи за почесть, конґресмен Флад заявив, що він радий працювати для розвитку і реалізації культурних і політичних аспірацій української нації і закінчив своє слово по українськи „Дякую вам дуже". Завершено урочистість надання почесних докторатів відспіванням традиційної академічної пісні „Ґавдеамус іґітур . . ."

Нав'язуючи до надання почесного докторату Митрополитові Української Православної Церкви, ректор д-р В. Янів у своїй промові підкреслив це як вияв духової єдности української спільноти. В дальшому проф. Янів з'ясував на широкому історичному тлі завдання Українського Вільного Університету, як духового осередку української діяспори. Промовляючи опісля, Митрополит УПЦ Мстислав з'ясовував у

(Закінчення на стор. 8-ій)

Франція вітає Брежнєва депортаціями антикомуністів

Париж. — Перший секретар компартії СССР Леонід Брежнєв прилетів у понеділок 25 жовтня з офіційними відвідинами до Франції, де його прийняли з найбільшо парадою, як голову держави. При його виході з літака „Ільюшина" гармати віддали 101 стріл, а йому назустріч вийшли президент Джордж Помпіду з дружиною та членами французького уряду. Брежнєв відкинув пропозицію полетіти до Парижу з летовища Орлі гелікоптером і їхав відкритою лімозиною разом з президентом Помпіду, в оточенні 50-ох поліцистів на мотоциклях. Взагалі змобілізовано коло 20.000 поліції і війська для запевнення безпеки „дорогому гостеві". Рівночасно Українська Інформаційна Служба „Смолоскип" з Парижу інформує, що в суботу, 23 жовтня рано, французька поліція, у зв'язку з відвідинами Брежнєва, перевела превентивні арешти політичних діячів із Східньої та Центральної Европи, депортуючи їх на Корсику. Між заарештованими є українці, росіяни, чехи, серби і хорвати, болгари, румуни і мадяри. Між першими заарештованими українцями були Олексій Бойків, пп. Форсік, Кульчинський, Білогоцький та інші. Не зважаючи на ці заходи, українські організації у Франції: Український Громадський Центральний Комітет, Українська Національна Єдність, Організація Української Молоді, Українське Академічне Т-во, НТШ та інші звернулися окремим листом до президента французької Республіки Жоржа Помпіду, прохаючи його, щоб він у своїх розмовах з Брежнєвим інтервеніював в справі звільнення ув'язнених в Совєтському Союзі українських інтелектуалів. Народжена у Франції українська молодь заповідала, що демонструватиме з транспарентами на Елізейських полях під час переїзду Брежнєва.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Слово, що його почув світ

Минулої суботи, 22-го жовтня, міжнародні пресові аґенції і за ними преса, радіо і телевізія подали між першими вістками повідомлення про знаменний виступ Первоієрарха Української Католицької Церкви, її Верховного Архиєпископа і Кардинала Йосифа Сліпого на Вселенському Соборі Єпископів у Ватикані в обороні прав українського народу та його Церкви і з недвозначним засудом їх совєтських гнобителів з одного боку, а „дипломатичної мовчанки" Ватикану — з другого. Текст вістки про цей виступ, надрукований в одному із нюйоркських американських щоденників, поданий на іншому місці в цьому числі.

Слово Первоієрарха УКЦеркви на світовому церковному форумі таки справді почув увесь світ. А особа промовця, як і обставини та причини його виступу після накиненої йому довголітньої мовчанки надають цим словам сили єрихонської труби, від гомону якої задрижали й розсипались мури ханаанської фортеці. Ніхто бо в світі не може квестіонувати чи сумніватись в авторитетності голосу того мученика за Христову віру, що його ісповідництва та вірности його Церкві і народові не зламали й не захитали найбільш рафіновані тортури впродовж 18 років совєтської каторги. Могутньої сили його словам надає ще й факт, що він дальших вісім років, уже після його звільнення, респектував накинену йому Ватиканом „дипломатичну мовчанку". Але все має свої межі. Сказано бо, що коли мовчатимуть люди, то заговорить каміння. Коли ж найбільш покликаний до оборони людських прав, до оборони переслідуваних за Христову віру Ватикан дипломатично мовчить і іншим велить мовчати, то світ таки мусів здригнутись, як заговорила українська скала.

Ми ще не маємо повного тексту 15-хвилинної промови Первоієрарха, але вже з того, що подано в щоденній пресі, можна прийти до висновку, що цей виступ вчинив для української правди і справи більше, ніж сотні друкованих праць та зголошених меморіялів. Це було справді слово, що його почув світ. І світ також повинен довідатись, що ніхто з більшим правом не міг би говорити в імені свого народу і своєї Церкви, як говорив Первоієрарх. Його голос був таки справді голосом народу, а голос народу — голос Бога, тим більше голос народу, якому здавили горло і не дозволяють говорити.

На шляху до єдности

Минулого тижня сталися дві події, які новими надіями сповнили серця всіх українців, членів Католицької і Православної Церков.

Вістка, що всі Владики Української Католицької Церкви візьмуть участь у посвяченні церкви св.св. Сергія і Вакха у Римі 30-го жовтня ц. р., — що Верховний Архиєпископ Блаженніший Кардинал Йосиф Сліпий мав розмову з Митрополитом Амвросієм Сенишиним і що Митрополит запросив Верховного Архиєпископа на свято Дня Помісности у Філядельфії 20 лютого 1972 — ці вістки мусіли викликати в усіх вірних Української Католицької Церкви почуття вдоволення та нових надій. Вони бо свідчать, що непорозуміння у верхівці Української Католицької Церкви, які глибоко турбували всіх українських людей, можуть бути полагоджені і що наша єдність у змаганні до великих цілей не мусить бути мрією, але може стати дійсністю.

Великою і радісною подією був Сьомий Собор Української Православної Церкви в ЗСА, його хід та вислід і — в його найближчому наслідку — спільний Собор Української Автокефальної Православної Церкви в Европі і Української Православної Церкви в ЗСА. Обрання на місце померлого Митрополита Іоана Теодоровича дотогочасного Архиєпископа Мстислава Скрипника запевняє Українській Православній Церкві в ЗСА дальший розвиток і дальші змагання до наближення і співпраці, до схваленого Собором змагання до ієрархічного завершення Української Православної Церкви всіх юрисдикцій у спільному Соборі.

Таким чином впродовж минулого тижня сталися на нашому церковному відтинку події дійсно „в дусі СКВУ", Першого Світового Конгресу Вільних Українців, який об'єднав був усіх наших церковних достойників та водночас затіснив був зв'язки світського мирянства з духовенством, зв'язки духовенства з загальнонаціональними і загальногромадськими справами. Обидві історичні українські Церкви були за всю свою історію дійсно пов'язані з народм і в різних епохах історії України приналежність до одної чи другої Церкви була синонімом приналежности до нації. Коли сьогодні не існує в Україні ні одної Української Церкви і коли московський патріярхат старається також розбити і знищити обидві наші Церкви у вільному світі, то єдиною відповіддю на ці затії є єдність, якої всі прагнемо.

АРХИПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ

Собору Єпископів Св. Української Автокефальної Православної Церкви.

До Всечесного Духовенства і Вірних Української Автокефальної Православної Церкви і Української Православної Церкви в ЗСАмерики і країнах Латинської Америки та наших Братів і Сестер в Україні й по всьому світі розсіяних.

Всечесні отці, Дорогі Брати і Сестри у Христі!

Урочисто сповіщаємо Вас, що, йдучи назустріч повсякчасному стремлінню всіх побожних православних українців, що їх Боже Провидіння розселило в багатьох країнах Вільного Світу, — бути об'єднаними тільки в одній Православній Церкві українського народу та виконуючи волю Надзвичайного Собору Української Автокефальної Православної Церкви 1969 року і 7-го Собору Української Православної Церкви в ЗСАмерики, що відбувся в днях 14 - 17 жовтня 1971 року, об'єднані братньою у Христі любов'ю та щирим бажанням усердно послужити нашому найближчому ближньому — українському народові, зібрались ми сьогодні в Оселі Св. Ап. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Ню Джерзі в ЗСАмерики. Після благальної до Всевишнього молитви, щоб Він Милосердний, поблагословив наше соборне діяння та обдарував нас присутністю Його Пресвятого Духа, постановили:

„У глибокій свідомості, що до об'єднання всіх побожних дітей нашого народу в одній Українській Православній Церкві кличе всіх нас Сам Божественний Вчитель, Господь і Спаситель наш Ісус Христос, — схвалюємо вважати, що від сьогоднішнього дня 18 жовтня 1971 Божого року, ми — єпископи Української Автокефальної Православної Церкви і Української Православної Церкви в ЗСАмерики творимо один спільний Собор Єпископів Св. Української Автокефальної Православної Церкви".

Про це рішення сповіщаємо побожних наших Братів і Сестер в Україні та по всьому світі розсіяних і звертаємось водночас до решти українських православних Собратів Єпископів з закликом про щиру у Христі співдію з нами, для якнайскоршого покликання до життя спільного Собору всіх українських православних Єпископів.

Нехай же це наше рішення послужить Богові на славу, Його Св. Церкві на користь, а побожному українському народові і поневоленій Батьківщині на радість і душевний пожиток.

Молимо ж Всевишнього, щоб благодать Господа нашого Ісуса Христа, і любов Бога і Отця, і причастя Святого Духа, перебували повсякчасно з усіма нами!

Смиренні:
† Мстислав, Митрополит, Голова Собору
† Марко, Архиєпископ, Секретар Собору
† Іов, Єпископ
† Орест, Єпископ — члени Собору.

Року Божого 1971-го, місяця жовтня, 18-го дня в Оселі Св. Апост. Андрія в С. Бавнд Брук, Н, Дж.,ЗСА.

В Україні намагаються покращити „обслугування вашого автомобіля"

Київ. — „Рада міністрів Української ССР схвалила постанову „Про заходи по прискоренню створення мережі підприємств по технічному обслуговуванню легкових автомобілів та інших транспортних заходів, що належать громадянам". Про таку постанову — чи не першу спробу зробити хоч якісь удогіднення для власників приватних автомобілів, сповістила „Радянська Україна" з 23 вересня. З довгої постанови виходить, що на території України „в цій п'ятирічці" розпочнуть будувати „станції технічного обслуговування автомобілів" і їх усіх мало б бути 1915. „У той же час розпочнуть роботу Центральна республіканська база та 5 міжобласних баз постачання із складами запасних частин". Станції технічного обслуговування автомобілів приватних громадян будуть споруджені у всіх містах — обласних центрах, а також у Кривому Розі, Макіївці й Жданові. Вирізнення тих трьох міст зрозуміле: в тих індустрійно-шахтарських центрах із значними заробітками люди покупували авта, але в більшості не можуть ними користуватись через відсутність запасних частин, технічної обслуги, бензинових колонок тощо. „Крім цих заходів, працюватимуть також Пересувні станції Волзького автомобільного заводу". Волзький завод — це збудований італійською фірмою „Фіят" великий завод, що розпочав випускати авта під назвою „Жіґулі". Для наладнання всіх цих справ у Києві створили нову організацію, що матиме також свої філії. Її назва нагадує одну із важких „скоромовок": „Укрголовавтотехобслуговування".

П. Феденко

„МАЛА МУДРІСТЬ"

II

Мюнхен. — У попередній статті на цю тему сказано, що часто політикою різних держав не керують люди зрівноважені і добре ознайомлені з тими справами, які їм доводиться вирішувати. Прикладом непослідовности і просто наївности була політика Німеччини і Австро-Угорщини супроти України після Берестейського миру, підписаного 9 лютого 1918 року.

Перед війною 1914 року тільки невелика група науковців і журналістів у Німеччині цікавилася проблемами народів Російської імперії: професор Павль Рорбах, журналісти Аксель Шмідт, Густав Шпехт та деякі інші. Мавши у себе значну польську меншість (Познанщина), уряд Німеччини не хотів сприяти визвольним рухам народів царської Росії.

Несподівано в 1917 році царська імперія розвалилася, і на політичній поверхні з'явилися численні народи з своїми прагненнями до вільного, незалежного життя. Уряди Німеччини та Австро-Угорщини зовсім не були підготовані до того, щоб зрозуміти вагу національних рухів на Сході Европи. Тільки польську справу трактовано в Центральних Державах поважно, бо держави Антанти і уряд царя Миколи II та уряд Керенського обіцяли полякам державність у ширшій або вужчій формі. Запобігання австро - угорської монархії перед поляками йшло так далеко, що з Відня обіцяли прилучити до майбутнього Польського королівства і українську Галичину.

Безпомічність, х и т кість, непослідовність німецької політики супроти України в 1918 р. описав молодий історик Олег Федишин у книжці, що недавно вийшла в Ню Йорку: „Німецький рух на схід та українська революція" (Germany's Drive to the East and the Ukrainian Revolution).

Вартість цієї праці полягає в тому, що автор широко використав також документи німецького міністерства закордонних справ, які попали в Америку після другої світової війни. Листи різних впливових осіб, протоколи нарад на високому рівні, різні заяви, занотовані в той час, дають картину хаосу поглядів, плянів, проєктів, міркувань і рішень у справі України.

З тих документів видно, як та сама особа радикально змінювала свій погляд на ту саму справу в короткому часі і робила протилежні рішення. Про таку політику писав Наполеон Бонапарт: „Наказ, протинаказ — безладдя".

На ст. 153 автор згадує слова П. Рорбаха про німецького посла в Києві Мумма, провідавши Україну в травні 1918 р.: мовляв, Мумм не знав нічого про Україну і так само мало про східні проблеми взагалі (ст. 153). Поза Рорбахом і його прихильниками тільки генерал Гофман послідовно обстоював ідею незалежної України. Він критикував Головну Команду німецької армії, де рішальне слово мав ген. Людендорф, і фельдмаршала Айхгорна (командувача німецького війська в Україні): „Діяльність Головної Команди армії і Айхгорн.., женуть Україну назад в обійми Великої Росії" (ст. 149).

У книзі О. Федишина часто читач знайде „політичний портрет" ген. Людендорфа. Рішальна особа у війні й політиці Німеччини, цей генерал творив пляни, що виключали себе взаємно. То він пропонував об'єднання донських і „донецьких" (неіснуючих) козаків з Україною, про яку писав, що це „єдина життєздатна держава на Сході Европи". Але він незабаром зробив висновок, що Україна має вернутися в склад Росії (ст. 160). Одночасно Людендорф прихильно ставився до проєкту — створити на півдні України німецьку „колоніяльну державу" під протекцією Німеччини (ст. 204). Потім у голові цього політичного генерала з'явився плян — створити „протислов'янську федерацію" навколо Грузії, до якої мали б прилучитися донські, кубанські й терські козаки... (ст. 206).

Ці щироченні пляни снував Людендорф, хоч його начальник — пристаркуватий фельдмаршал Гінденбурґ — уже в березні 1918 року передбачав, що Німеччина війну програє, бо на боці Англії, Франції, Італії у війну проти Центральних Держав виступила Америка. (Про це згадує в своїх споминах недавно померлий канцлер Німецької республіки до 1932 р. Гайнріх Брюнінґ).

Людендорф сподівався через відновлення поміщицьких господарств в Україні забезпечити харчами армії та населення Ц е н т ральних Держав. Однак, реакційна політика викликала в Україні масові повстання. Цю ситуацію передбачав міністер земельних справ Української Народної Республіки Борис Мартос після перевороту 29 квітня 1918 р. У розмові з журналістами він сказав у травні 1918 р., що на Україну прийшло 300.000 німецького війська, але незабаром треба буде мати мільйон...

Ці слова підтвердив німецький генерал Гренер, що був в Україні у 1918 р. О. Федишин цитує слова Ґренера, що німецьке військо в Україні перебувало тоді в „постійній війні" (ст. 235).

„Малу мудрість" показали теж політики Австро - Угорщини в 1918 р. Вони боялися, що над Дніпром зміцніє незалежна Україна і до неї схочуть прилучитися українці Галичини, Буковини і Закарпаття. Тому політика Австро - Угорщини, хоч ця держава уже мала „три чисниці до смерти", ставила перешкоди українському рухові і сприяла ідеї „єдиної неділимої Росії".

Л. Луців

ЛИСТИ ВАСИЛЯ СТЕФАНИКА ПРО СТ. ПШИБИШЕВСЬКОГО

Перша збірка творів Василя Стефаника під заг. „Синя книжечка" здобула прихильність української критики, яка нагло побачила в рідній літературі дійсного мистця слова. З ентузіязмом вітали українського автора, що жив тоді в Кракові, і в польській літературі, навпередки стараючися про дозвіл автора друкувати переклади його творів. В травні 1899 р. писав письменник Ользі Гаморак, що в Кракові він тепер „ґеніяльни русін". Він був приятелем найславнішого тоді в Кракові польського письменника Станислава Пшибишевського та був знайомим з усіма польськими письменниками, які жили в тому місті.

Дехто з критиків уважає, що твір Ст. Пшибишевського „Confiteor" мав вплив на „Моє слово" та „Дорогу", бо перша редакція цих творів українського автора так і звалася „Confiteor". Стефаник не міг захоплюватися ідеями славного польського письменника, і в цьому переконують нас і ті два листи, які тут подаємо в українському перекладі. Цих листів немає в третьому томі „Повного видання творів" Василя Стефаника, що його в 1954 р. видала в Києві Академія Наук Української РСР.

Як прийшло до написання Стефаником цих листів?

Ст. Пшибишевський, приїхавши до Кракова з Німеччини, став славною особою в тодішній культурній польській столиці. Він почав видавати журнал „Życie", в якому пропаґував гасло „мистецтво для мистецтва". Було це на початку 1899 р. Д-р Вацлав Морачевський познайомив В. Стефаника з Пшибишевським, який був захоплений творами українського новеліста, друкував похвальні про нього статті та містив переклади його творів. Та з ідеологічних причин замінив Пшибишевського на пості редактора „Życia" Виржиковський.

У червні 1899 р. Пшибишевський приїхав до Львова, щоб виголосити доповідь про Шопена і замешкав у свого сусіда з Познанщини, Яна Каспровича. Жінка поета Каспровіча Ядвіґа захоплювалася повістю Пшибишевського „Homo sapiens', коли ж автор цього твору замешкав в їхньому домі, цей захват пані Ядвіґи перейшов і на Пшибишевського. І так почалася трагедія, в якій ролю рятівника ситуації відіграв і український письменник.

Про „романс" Пшибишевського з дружиною Каспровіча довідалася тоді малярка Анєла Пайонкувна (Rająk), яка також захоплювалася Пшибишевським і не хотіла допустити до розбиття подружжя Каспровичів. Вона студіювала в Кракові та в Парижі і знала, що Стефаник є приятелем Пшибишевського, тому просила Стефаника, щоб інтервеніював у цій справі та інформував її про Пшибишевського.

Про це пише автор монографії про Пшибишевського Станислав Гельштинський, який твердить, що „панна Анєля вислала В. Стефаника до Кракова" і що Стефаник писав їй 10 липня 1899 р. Ця дата не погоджується з тією, яку подає сам Стефаник в листі до В. Морачевського з червня 1899 р. Стефаник пише: „Від панни Пайонкувней дістав-єм два листи і написав їй, два за Пшибишевського. Хіба їй зле мусить бути на купелях, та й банус моцно за чимось. Напишіть їй лист, най успокоїться". Гельштинський пише, що Стефаник писав панні Анєлі 10 і 14 липня. Сам український письменник повідомляє В. Морачевського, що два листи вислав Пайонкувні в червні. Нас не цікавить докладність дат, тільки зміст Стефаникових листів. Ось перший лист (з 10 липня):

„Бачив я сьогодні Пшибишевського на вулиці. Був застрашений, як загублена дитина в полі. Мусів залишити своє мешкання, бо вірителі дуже йому докучали. О п'ятій годині рано - робітники перенесли його до іншого дому і за це дістали зелену канапу, на якій він сидів, коли ми розмовляли. В Кракові поширилася вістка, що Пшибишевський звів якусь жінку та втік з нею до Парижу. Тепер ходить до публічних зборах, по знайомих, щоб його бачили... Казав, що має досить поляків і літератури польської, і просив, щоб купити йому брому".

Оця „милосердна" панна Анєля передала гроші Пшибишевському і Стефаник писав їй в найближчому листі:

„Шукав я два дні Пшибишевського і знайшов його у досить доброму настрої. Має нове мешкання при Кармелітській вулиці 31 на третьому поверсі. Почувається досить здоровим. Гроші віддав я йому, як не мої, а як передані мені однією пані на якусь ціль. Взяв 15 ринських, а 5 ринських дав мені, щоб йому дати коло 20 липня, як поїде до Закопаного з доповіддю. Справу з канапою вирішили ми так, що її відкупимо, як по вакаціях я вернуся до Кракова. Більше нічого нового. Пшибишевський постійно перебуває в товаристві пияків і декадентів. Виржиковський забрав йому видавництво „Пан" як заставу за якісь сто ринських".

„Коло Пшибишевського ті самі людип, які дивляться на нього як на моду, і ані на думку нікому не прийде, щоб щось зробити для нього. Всі шукають при ньому емоцій і навіть забави. Негарні ці його приятелі. Видко, що він гнеться під своїм власним тягарем. З його плянів не виходить нічого, бо грошей нема. Жінка в Закопанім, і він хотів би туди дістатися, але не має грошей, щоб поплатити борги в Кракові".

Повищі листи надруковані в книжці: Станіслав Гельштинскі. Пшибишевскі. Краків, 1966, ст. 502. Листи Стефаника на ст. 237-238 та

(Закінчення на стор. 8-ій)

ІЗ СВІДЧЕНЬ ІБРАГІМА

(10)

Одночасно з цим треба відзначити, що тепер, як мені здається, основна хвиля націоналістичного руху, якщо раніше вона базувалась на Західній Україні, яка була розсадником непримиренности до об'єднання з Росією, завдяки людям, що розпочали це після 1945-46 року, перейшла на схід. І нині націоналізм і рух за відокремлення України є фактором, що пронизує життя як Києва, так і Дніпропетровська, як Полтави, так і інших українських міст. Інтеліґенція у тих містах частково зросійщена. Вона живе за принципом: „З вовками жити — по-вовчому й вити". Але це не означає, що вона перестала бути українською. Це, в загальному — пристосуванці. А молодь це, як правило — не пристосуванці. вона завжди найбільше відверта в своїх заявах, і тому нині саме ця частина населення України є найбільш активною. На ній базуються націоналістичні погляди.

Одночасно з розвитком мислення взагалі, треба згадати й про зростання релігійного мислення. Це дуже важливий фактор. Його помітно не тільки на території України. По всій Росії є тепер багато людей, які наставлені на релігійне усвідомлення життя. Мені здається, що базою для цього є те, що комунізм, який збанкрутував у своїй пропаганді, не зміг дати людським душам ніякої духової поживи, а душа не може жити без такої поживи. І тому люди шукають, чим заповнити внутрішню порожнечу, вдаються до релігійно-філософських питань. Людина не живе самим хлібом.

Крім того, для піднесення національного духа використовується різні релігійні специфічно українські свята. Коли я був у Карпатах, то бачив там церкву, — на жаль, не пригадую імени якого святого — вона стоїть в долині, у горах. Звичайно, совєтська влада її зачинила, священика кудись вислала і люди в день того святого збираються під забитими дошками дверима церкви і моляться до іконки, причепленої до дошки. Там, казали мені, збираються іноді десятки тисяч людей в національних ношах. Мене повезли туди мої друзі, колишні таборовики, українці. Були там люди середнього віку, але в основній масі там була молодь, і це дуже характеристично, і в цьому надія України.

Тут я у вас бачив газетку, що її випускають большевики для українців на Заході і в Америці, як вона зветься, „Вісті з України"? І я бачив на заголовній сторінці тієї газетки портрет Шевченка. Так, Шевченка вони люблять згадувати, вони взагалі дуже люблять говорити про українську літературу, мистецтво, музику, але фактично все це тільки слова. Вони намагаються витруїти з Шевченка увесь його національний дух, подати його не національного, а, сказати б, всеросійського.

Пригадую такий, дуже цікавий випадок, що стався при мені на Україні. Там є тепер такий звичай: у пам'ять Шевченка насипати пагорб землі. Я не знаю, на чому цей звичай заснований, якось не розпитав про це, але молодь кількох сіл зібралась таємно, вночі, — бо вдень цього ж не дозволять, і насипала величезний пагорб землі, лопатами, тачками, а вранці розійшлась. Коли вістка про це дійшла до КҐБ, то з його наказу той пагорб бульдозерами розрівняли. Молодь знову вночі зібралась, і знову зробила те саме. Ця боротьба продовжувалась з тиждень: вночі пагорб насипали — вдень його зрівнювали бульдозерами. Отак вони шанують пам'ять Т. Шевченка! Коли ім'я Шевченка стає національним символом — вони його дуже бояться.

Мені пригадався один, дуже смішний, таборовий епізод, який показує як совєтська влада старається використовувати все на свою користь. У таборах, як звичайно, кожна національна група — українці, жиди чи росіяни — справляли свої релігійні і національні свята. І на такі святкування, звичайно, запрошували одні одних: українці — жидів і росіян, росіяни — українців і жидів. На Великдень ми сідали за один стіл і відзначали це свято спільно.

КҐБ завжди старалося нас розігнати, перешкодити, зіпсувати нам настрій. Тому ми робили дуже обережно. Але підготовлялись до таких днів заздалегідь. Збирали з наших голодових приділів крихти, відкладали з тих маленьких посилок, що їх діставали з волі, економили, і у висліді у нас виходив празниковий стіл. Досить скромний, а все таки празниковий. Стіл застилали білими простиралами, клали на нього зібрані продукти, підстригали собі волосся, голились, вбирали на себе свіжовипрані сорочки, піджаки, зав'язували краватки. А мушу вам сказати, що в таборі поголитись — це дуже складна процедура: треба десь дістати кусник металу, нагострити його, а потім з годину голитися. Словом, люди витрачали дуже багато часу і сил, щоб провести оті півгодини чи годину, зустрічаючи Великдень.

Одного разу під час великодньої вечері з'явилися до нас — а це свято справляли українці, і я був між кількома запрошеними, — з'явились наглядачі із своїм офіцером. Сказали: „Що ви, празник святкуєте? Що, у вас, паска? Ну, давайте, давайте!" — і, як не дивно, стали збоку. А потім підійшов один солдат з фотоапаратом і сказав: „Ану, давайте, я вас зфотографую, рідним потім вишлете на пам'ятку" — і почав фотографувати, заходячи то з одного, то з другого боку. А через кілька днів прийшов у зону й дав кілька фотографій. Люди не зрозуміли того трюку. Вже на що „биті" й „перебиті" — не зрозуміли і з радістю взяли ті фотографії. А треба сказати, що коли він фотографував, то хтось в руки узяв гітару, хтось пошарпаний акордеон, принесений на той вечір. Люди відразу відіслали ті фотографії своїм рідним, бож, знаєте, це може раз на десять років можна було відіслати фотографію додому!

І що ж ви думаєте? Через 3-4 дні всі українські центральні газети опублікували ту фотографію з довжелезною статтею: мовляв, ось вони, совєтські в'язні, українські націоналісти, убивці, які винищували людей на Україні, сидять за обіднім столом у таборі! Дивились люди в Україні на той назагал досить пристійно накритий стіл, різні страви, на в'язнів, що сидять та посміхаються і, мабуть, думали: значить, вони не погано живуть у таборах!

Уявляєте собі, який це був для нас удар як ми його боляче сприйняли!

Тепер я хочу розповісти про чужинців у таборах Совєтського Союзу. Як не дивно, ви могли побачити там і іранців, і американців, і негрів, і китайців, і японців, і австралійців, а особливо багато австрійців, німців та французів.

Як вони туди потрапляли?

В більшості випадків викрадали оперативні групи КҐБ, які полювали на людей, запідозрених у шпигунстві проти Совєтського Союзу. Не знаю, скільки між ними було шпигунів, але австрійців по таборах були тисячі. Більшість із них там і померли, а дехто врятувався й повернувся до Австрії в 1956-67 роках.

(Далі буде).

ПРЕЗИДІЯ СЕКРЕТАРІЯТУ СКВУ ВІДБУЛА НАРАДИ

Ню Йорк (УПС - СКВУ) — Чергові наради Президії Секретаріяту СКВУ з участю голів рад і комісій Секретаріяту відбулися тут 16 жовтня 1971 р. В програмі останніх нарад Президії було обміркування та схвалення меморандуму Секретаріяту до Світового Синоду Єпископів Католицької Церкви у Ватикані про положення і проблеми Української Католицької Церкви в Україні та за її межами, звідомлення голів окремих рад та комісій Секретаріяту, а також розгляд поточних організаційних справ.

В нарадах Президії взяли участь: Йосип Лисогір, президент, Ігнатій Білинський, генеральний секретар, Богдан Т. Гнатюк, скарбник, Матвій Стахів, член, Юліян Ревай, голова Контрольної Комісії, Володимир Ґалан, голова Світової Ради Суспільної Служби та Ради Українських Комбатантських Організацій, Едвард Жарський, голова Світової Координаційної Освітньо-Виховної Ради, пані Наталія Пазуняк від Координаційної Ради Українських Жіночих Організацій, Микола Семанишин, голова Комісії для молодечих організацій, Вадим Яровенко від українських протестантських церков, Михайло Сосновський, екзекутивний директор.

Меморандум Секретаріяту СКВУ в справах УКЦ

У зв'язку з цим, що якраз тепер в Римі відбувається Світовий Синод Католицьких Єпископів, в якому приймають також участь Верховний Архиєпископ Кардинал Йосиф Сліпий, митрополит Української Католицької Церкви в Канаді Максим Германюк, митрополит Української Католицької Церкви в ЗСА Амвросій Сенишин, та архиєпископ Гавриїл Букатко з Югославії. Президія Секретаріяту вирішила вислати на адресу Синоду меморандум, з метою з'ясувати черговий раз потреби Української Католицької Церкви.

Як відомо, всі дотеперішні заходи в справі патріярхального завершення Української Католицької Церкви не увінчались успіхом. Останньо, в цій справі зайняв становище Папа Римський, відмовляючи піднесення Верховного архиєпископства до гідности патріярхії. У своєму меморандумі Президія Секретаріяту СКВУ звертає увагу на положення Української Католицької Церкви в Україні, а також на небезпеки з того приводу, що Ватикан не погоджується на впорядкування внутрішніх справ УКЦеркви за межами України. У меморандумі звернено увагу на те, що Ватикан не опротестував постанову Синоду Російської Православної Церкви в Загорську з червня 1971 р., яким формально апробовано ліквідацію УКЦеркви в Україні. Цього не зробили офіційні представники Ватикану, які були на цьому Синоді і не зробили ватиканські чинники у пізнішому реченці. Президія Секретаріяту СКВУ висунула у меморандумі ряд пропозицій в усіх заанчених справах, зокрема коли мова йде про опротестування зазіхань Російської Православної Церкви та про впорядкування внутрішніх відносин на відтинку Української Католицької Церкви.

Ради і комісії Секретаріяту СКВУ

Не зважаючи на цілий ряд труднощів, зокрема фінансового порядку, окремі ради і комісії Секретаріяту СКВУ розвивають свою діяльність в рямках визначених останньою пленарною сесією Секретаріяту. Розгорнули працю Світова Рада Суспільної Служби та Світова Координаційна Виховно-Освітня Рада СКВОР, екзекутиви яких діють від початку 1971 року на терені ЗСА. Перевела в життя великий плян відзначування 100-річчя з дня народин Лесі Українки Координаційна Рада Українських Жіночих Організацій. Встановила ділові зв'язки з централями молодіжних організацій Комісія для справ молоді, яка тісно співпрацює з СКВОР. Широкий плян діяльности намітила Світова Рада Українських Комбатантських Організацій, зокрема коли йдеться про відтинок публікацій історичного матеріялу та організацію архівів для збереження документації та пам'яток окремих українських військових формацій.

Світова Рада Суспільної Служби діє в тісному контакті з ЗУАДК і має змогу з допомогою цієї відомої вже нашої допомогової організації розбудовувати міжнародні зв'язки. Представником Ради на міжнародному відтинку, коли йдеться про допомогову акцію, є попередня голова Ради, а тепер заступник голови, пані Оля Данилюк з Канади. СКВОР розвиває свою працю на шкільному і позашкільному відтинках, зосереджуючися останньо на вивчанні проблематики плекання та збереження національної ідентичности в діяспорі. Цією ділянкою займається окрема комісія, яку недавно очолив професор д-р Іван Головінський. В цьому пляні СКВОР співпрацює з Українським Соціологічним Інститутом, Дослідною комісією Головної Пластової Булави та з Виховно - дослідним комітетом Українського Народного Союзу.

Фінанси Секретаріяту

Багато намічених плянів не можна реалізувати через брак фінансів. Як відомо бюджет Секретаріяту СКВУ спирається на вплатах Центральних українських репрезентацій, яких фінансові засоби не є адекватні. Маючи це на увазі, Секретаріят буде мусіти зорганізувати постійний фонд у такій висоті, щоб можна було з прибутків з того фонду проводити працю і самого Секретаріяту і окремих рад та комісій.

Президія Секретаріяту СКВУ надіється, що українська громадськість у всіх країнах нашого поселення дасть повну матеріяльну підтримку Секретаріятові у його праці.

5-та пленарна сесія Секретаріяту

Як вже було інформовано, 5-та пленарна сесія Секретаріяту відбудеться в Ню Йорку 28 - 30 січня 1972 р. Час та місце узгіднено з усіми членами Секретаріяту. Докладніша програма буде подана у найближчому часі до загального відома.

Другий журналістичний конкурс СУЖА

Здійснюючи рішення Головної Управи, Президія Спілки Українських Журналістів Америки оцим проголошує другий журналістичний конкурс СУЖА в таких категоріях: політичні статті на міжнародні або українські теми, статті на культурно-освітні теми (включно із статтями на теми молоді) і на репортаж з будь-якої ділянки.

Склад Оціночного Жюрі цього Другого Журналістичного Конкурсу СУЖА такий: д-р Григор Лужницький—голова, д-р Ярослав Шав'як—секретар, проф. Петро Одарченко, Іванна Савицька-Мусій і Ольга Кузьмович—члени. Жюрі буде брати до уваги підписані й непідписані матеріяли, друковані в українській періодичній пресі З'єднаних Стейтів Америки впродовж 1971-го р. Непідписані статті мусять мати посвідчення даної Редакції про правдиве прізвище автора.

Кожна категорія матиме три нагороди, висоту яких Управа СУЖА визначить своєчасно. Жюрі братиме до уваги тільки такі статті й матеріяли, які будуть надіслані по-п'ять примірників на адресу Секретаря Оціночного Жюрі-не пізніше 15-го січня 1972-го р. Адреса: д-р Я. Шав'як, 227 Е., Ломбард Ст., Балтимор, Мд., 21231 Ню Йорк, Н. Й.

За Головну Управу СУЖА
Мстислав В. Дольницький
голова
д-р Роман Криштальський
секретар
д-р Роман Голіят скарбник

ЗА ДАЛЬШИЙ РІСТ УНС В КАНАДІ

ТОРОНТСЬКА І МОНТРЕАЛЬСЬКА ОКРУГИ У ЗМАГАННЯХ ЗА ПЕРШЕНСТВО

Осіння кампанія за збільшення й дальший ріст УНС в Америці і Канаді у повнім ході. Так Головна Екзекутива, як і Канадійське Представництво докладають всіх зусиль і старань, щоб у цьому році закінчилась вона найкращими успіхами. У вересні і жовтні відбуваються численні організаційні збори, з участю членів Головного Уряду УНС в Америці і Канаді. У допоміжній праці секретарям Відділів і організаторам приходять в Канаді тисячі розісланих листівок у яких чітко, ясно і докладно вияснюється про вартість приналежности до УНС. На терені Торонтської і Ніягарафальської Округ, діє три українські радіопередачі, з яких численні слухачі можуть довідатися про УНС. В повній допомозі секретарям Відділів і місцевих організаторів приходить Організаційний Відділ та його обласні організатори, які все й всюди є готові на поклик. В такій посиленій осінній організаційній кампанії беруть участь всі наші Округи УНС — поставивши собі за завдання, осягнути першенство. В суботу 25-го вересня ц. р. відбулися організаційні збори Торонтської Округи УНС, які у 3-ій год. по пол. зібрали у залі УНО численно заступлених представників майже всіх Відділів, розлогого Онтаріо. Збори відкрила й ними проводила голова Округи С. Куца, вітаючи присявних, заступника головного предсідника і голову Канадійського Представництва сенатора П. Юзика і голову Головної Ради УНС і обласного організатора на Канаду В. Дідюка, та всіх присутніх. На секретаря зборів покликано І. Мельника. У своїй, діловій організаційного порядку, доповіді В. Дідюк вказав всі позитиви й негативи нашої організаційної праці, наші успіхи й недоліки. Подав цілий ряд конкретно-практичних порад і вказівок, підкреслюючи конечність систематичної організаційної праці. Одного нового члена на місяць! Воно рішучо є реальне і можливе. Коли б постійно цього додержувались наші секретарі-організатори, то наша Округа дуже легко все вивяжеться із свого завдання, а 68 канадійських Відділів УНС в Канаді обласним організатором, щороку принесуть понад 1.000 нових членів. Цю ідею в основному варто обміркувати і застосувати. Заступник головного предсідника сенатор П. Юзик відмітивши велику розбудову нашого українського життя в Канаді, вказав і на фінансові потреби нашої громади в дальшому її змагові. Розбудова УНС в Канаді-це найкращий шлях у розбудові дальшого нашого росту, у кожній ділянці життя. Бесідник звернув увагу на нашу молодь і її активну участь в розбудові УНС, як і розбудові „третьої сили" важливого фактора Канади. У діловій і активній дискусії присутні ставили питання і висловлювали свої думки у цілому ряді різних союзових справ. Головною думкою дискусії була журба й посилена праця за дальший ріст УНС. Дискутанти: пп. Бурій, Курман, д-р Ващук, пастор Давидюк, Хомин, Мота, Зорич, Мельник, Кулга, Максимів, Сахаревич, Нога подавали цілий ряд добрих думок, як покращати організаційну працю наших Відділів. На багато порушених справ, зокрема питань-вичерпні відповіді давали оба члени Головного Уряду. На закінчення Збори Торонтської Округи прийняли постанову, що до кінця цього року кожний Відділ вповні виконає своє організаційне завдання, і тим самим дасть змогу Окрузі стати на перших місцях, союзової родини. Прийнято також постанову придбання Союзового Дому в Торонто, якого брак дуже дошкульно відчувається. Присутні щиро твердили, що такий Союзовий Дім в Торонто, був би тим Союзовим центром, де напевно гуртувались би численні кадри нових членів. Закінчуючи Окружні Збори, голова С. Куца дякувала всім за активну участь, з запевненням, що буде зроблено все, щоб наша Округа стала Округою-Першуном. Збори пройшли у надзвичайно гарній й діловій атмосфері, та напевно причиняться до пожвавлення організаційної праці. По закінченні зборів, Округа гостила учасників.

Слідуючого дня в неділю 26-го вересня ц. р. відбулися такі ж самі Організаційні Збори Монтреальської Округи, які складалися із двох дуже гарних а при тім успішних частин. Першу частину відбуто у Лашінах. Зараз по Службі Божій, яку відправив о. В. Бринявський, велика громада зібралась у церковній залі. Всі, старші і молодь, які були у церкві (понад 200 осіб) зійшлися до залі. Активний громадський довголітній діяч О. Дячишин-заступник голови Округи, разом із секретаркою учителькою Т. Мороз, приготовили і заплянували все до найменшого. Зібрана громада щирими оплесками привітала сенатора П. Юзика і його дружину, секретарку Відділу УНС з Оттави п-ю Боцюрків, та голову Головної Ради В. Дідюка. Зібрання, відкрив голова Церковного Комітету п. Шульган, вітаючи учасників і гостей. Дальше зібранням проводив заст. голови: Округи О. Дячишин, вітаючи він представив гостей почесного стола, у якому були: Сен. Юзик з дружиною, В. Дідюк, Д. Попадинець, пані Мороз, п-і Воцюрків, П. Дубас і Шульган. Покликаний до слова Сенатор П. Юзик якого представив голова Монтреальської Округи, головний радний Д. Попадинець, виголосив блискучу промову у якій відмітив вклад праці у розбудові Канади, нашими людьми, відмітив значення так званої „третьої сили", проєкту нової конституції, якого комісії є він активним членом, та дальших наших завдань через розбудову нашого релігійного, національного і економічного життя. Голова Головної Ради і організатор УНС В. Дідюк, вітаючи присутніх вказав на деякі аспекти нашого життя-буття тут в Канаді на наші дальші заходи і працю та розбудову УНС, як фінансової бази для успішного завершення наших ідей й завдань. Організувати Відділ УНС у далекій північно-західній частині Канади, де й досі не проявилось жадне українське ні церковне, ні національне життя це не тільки, як дехто каже „бізнес", це тверда і початкова мозольна суспільно-громадська і національна праця. Оба промовці одержали щире признання і подяку численних присутніх, а голова зборів О. Дячишин, дякуючи їм за участь підкреслив велику і многогранну працю сенатора, та дякував йому і його дружині за участь у Лашінах. Гарним і гостинним обідом у домі П-ва Дячишиних закінчено першу частину.

Опісля всі присутні переїхали до Монтреалю, де о год. 3-ій по пол. в домі УНО зібралася знову поважна частина громадян цього міста, щоб взяти участь в Організаційних Зборах Монтреальської Округи. Збори відкрив і ними проводив голова Монтреальської Округи, головний радний Д. Попадинець, вітаючи всіх присутніх, а зокрема гостей: сенатора Юзика з дружиною, голову Головної Ради і організатора УНС В. Дідюка, п-ю Боцюрків з Оттави сказав про стан Округи. На секретаря зборів покликано Т. Мороз. Тут знову починаючи від ділових справ, організаційного порядку, В. Дідюк представив всі заходи й стремління УНС в цілому, та нашої Монтреальської Округи-зокрема. Вказуючи на цілий ряд позитивів і неґативів у нашій праці, зокрема коли йдеться про не найбільш сприятливі умовини Квебецької Провінції, бесідник вказав і підкреслив деякі практичні вказівки й поради, що повинні б сприяти кращим умовинам і розвиткові Округи. Порушено справу постійного організатора та розгорнення організаційної праці, з допомогою обласного організатора. У своїй доповіді, сенатор підкреслив велику заслугу УНС у багатьох починах і праці нашої громади в Америці і Канаді, закликав до дальшого посилення праці організаційної розбудови, пов'язуючи багато так канадійських, як і наших українських справ, що напевно будуть потребувати і фінансової допомоги. Розбудувати УНС в Канаді-це допомагати самим собі, це були провідні нитки обох доповідачів. У діловій дискусії, яка вив'язалася по доповідях слово забирали: д-р Винницький, п-і Манило, Височанський, інж. Захаркевич, Дубас, Дячишин, п-і Мельник, Дзява і інші, які висказували свої думки, ставили запитання та подавали певні суґестії, як найкраще вив'язатись із організаційних завдань, щоб Монтреальська Округа також стала Округою перших місць. У кінцевих постановах Окружних Зборів прийнято рішення: виконати свої організаційні завдання, підшукати сталого організатора, і впроваджувати систематичність в організаційній праці, влаштовувати Союзовий День, та 30-ть річний ювілей Відділу 473.

Щирою подякою предсідника зборів, так гостям як і учасникам, між якими був також голова Відділу КУК Г. Цехмістро, закрито дуже активні та ділові наради. Ми переконані, що наради обох: Торонтської і Монтреальської Округ увінчаються повними організаційними успіхами. Знаємо, що вже почались повні змагання між тими двома Округами, котра з них буде Округою-Першуном в Канаді.

В. Д.

Нарада членів Секретаріяту СКВУ з ЗСА та Канади

Вінніпеґ (УПС-СКВУ) — У зв'язку з побутом у Вінніпеґу президента СКВУ, п. Йосипа Лисогора в час Конґресу Українців Канади, тут відбулася 10 жовтня 1971 р. спільна нарада з членами Секретаріяту СКВУ з Канади.

На нараді ширше обговорено справу 5-ої пленарної сесії Секретаріяту СКВУ, що відбудеться в Ню Йорку 28 - 30 січня 1972 р., а також обмірковано деякі проблеми, зв'язані з бюром Секретаріяту та підготовкою чергового світового конґресу українців у діяспорі, що мав би відбутися під кінець 1973 року в Канаді. Були обговорені також фінансові справи Секретаріяту.

У нарадах взяли участь: Йосип Лисогір, о. д-р митрат Василь Кушнір, мґр Іван Іванчук, Микола Плавюк та екзекутивний директор СКВУ Михайло Сосновський. З уваги на свій стан здоров'я, на нараді не міг бути ред. Іван Сирник.

Слово Лесі Українки ожило в Ню Йорку

Поезія Лесі Українки, її думки і ідеї, ожили в Ню Йорку в інтерпретації молодих артистів. Аполлон послав їм іскру надхнення, а майстерности вони навчилися від блискучого мистця слова Олімпії Добровольської.

Літературознавча секція УВАН у ЗСА і Об'єднання українських письменників „Слово" спільно відзначили 16-го жовтня 1971 р. в приміщенні Українського Інституту Америки в Ню Йорку сторіччя з дня народження Лесі Українки, улаштували літературний вечір. Про ідейномистецький світ Лесі Українки сказала письменниця Любов Коленська, підкресливши, що Леся Українка була душею українсько-національного руху і належала до „поетів-віщунів, що не можуть мовчати".

Головною точкою програми було читання першого акту Лесиної драматичної поеми „Оргія". В цьому акті одна за одною розгортаються колізії, в які потрапляє талановитий і чесний мистець в окупованій країні. Протягом дії від співця-поета Антея уходить найталановитіший учень Хілон, що йде до переможця; коло Антея журиться його мати, Герміона, докоряючи йому за бідність; на нього натискує красуня-дружина Неріса, танцівниця, що хоче слави і грошей, нехай і на службі завойовникам; Неріса закидає мистцеві, що його твори не йдуть далі невеликого кола родини і друзів; найближчий Антеїв друг, Федон, іде до ворожих переможців і тягне Антея. Модерні дещо стилізовані убрання артистів підкреслювали символічність драми, її сучасність і вічність. Слово „Еллада" слухачі сприйняли як „Україна", „Рим" звучав як Росія. Лесині слова були прекрасно відтворені в устах усіх артистів—трохи старших, що дітьми виїхали з України, і молодших, народжених в Америці. Цікаво відзначити, що в артистів, вихованих поза межами України, чужоземних акцентів не почувалось.

Головну ролю співця-поета читав Михайло Яблонський і, як кажуть брав за серце. Коли Антей говорив, що не буде служити Римові, то були слова самої Лесі Українки, думки багатьох сучасних поетів на Україні. Антей—Яблонський говорив про мистецтво і ролю поета, і то були погляди Лесі Українки.

Неріса, славолюбна і грошолюбна Антеєва дружина, в інтерпретації Марії Пришляк, нагадувала чарівних артисток у театрі „Березіль" 20-30-х років: підкресленість, експресія, трохи манірности. Талановита артистка, певне, перехопила ті риси від Добровольської.

Рома Шуган переконливо подала образ Евфрозіни, Антеєвої сестри, що ідейно і матеріяльно підтримує брата. Як і всі ідеалісти чи то в часному світі, вона тяжко стародавній Греції, чи в супрацює і визнання дістає хіба від найближчого оточення.

Іва Куліш, колишня артистка Театру-Студії Йосипа Гірняка, майстерно читала ролю Антеєвої матери Герміони, втомленої злиднями в хаті нескоренного поета. Молодий актор Аскольд Лозинський, що читав ролю скульптора Федона, опанував ритм твору і досягнув майстерности у своєму діялозі з Антеєм-Яблонським, діялозі між мистцем-пристосуванцем і мистцем неподоланим.

Шіснадцятилітній Павло Чарський був дебютантом. Лесині слова звучали добре в устах юнака, що народився і виріс у Ню Йорку. Його ж зв'язаність у рухах відповідала ролі Антеєвого учня, що прийшов прощатися з учителем, зраджуючи його ідеї.

Великим досягненням режисера і педагога Олімпії Добровольської було те, що артисти творили гармонійний ансамбль: один стиль читання, мінімум рухів, скупість жестів, але й не закам'янілість, відсутність перебільшеного драматизму. Наголос був на слові, на інтерпретації думок і ідей поетеси.

У другій частині програми артистки Ольги Кириченко і Рома Шуган читали поезії Лесі Українки. Ольга Кириченко прочитала „Забута тінь", „Одно слово" і „Прокляття Рахілі". В інтерпретації артистки заяскравіли ідеї і погляди поетеси. Рома Шуган прочитала казку „Про велета", підкресливши підтекст твору, що його Леся Українка написала в Єгипті за кілька місяців до смерти з думкою про „кохану сторону мою".

В заключному слові проф. Григорій Костюк, організатор вечора, сказав, що драматичні твори Лесі Українки, за винятком „Лісової пісні", ще не дочекалися належної інтерпретації—що не стали популярними. Сьогоднішнє читання „Оргії" що схвилювало і захопило слухачів, це заслуга Олімпії Добровольської.

Л. Дражевська

З ТЕАТРАЛЬНОЇ ЗАЛІ

Лесине слово гомонить зі сцени „Театру у П'ятницю"

Дня 3-го жовтня ц. р. у залі Студентського Театру Ля-Саль Коледжу у Філядельфії, відбувся вечір присвячений Лесі Українці у 100-річчя її народин.

Програма цього вечора складалася із трьох драматичних творів Лесі Українки: „Айша та Мохаммед", „Адвокат Мартіян"-(фраґменти) і „Одержима". У її драматичній творчости головний наголос є покладений на прагнення волі, страждання і боротьбу. Леся Українка в своїх драматичних творах, крім пояснень, що до оформлення сцени, звичайно не давала експозиції твору тобто відомостей про героїв, місце й обставини, ні вказівок відносно інсценізаційного вирішення, ні не інспірувала своїх думок чи замислів по відношенні до реалізації її драматичного матеріялу.

Знаємо драматургів, яких годі собі уявити, щоб вони не помагали, так сказати б, відшифровувати їхній драматичний задум. Такими були: Лопе де Веґа, Тірсо де Моліна, Расін і др. Молієра тут не згадуємо, бо він сам був непересічним режисером.

Леся Українка за її життя на жаль не діждалась щоб усі її п'єси ставити на сцені. У Галичині із Лесиних драматичних творів звичайно ставлено „Лісову Пісню" та „Бояриню", що їх пригадуємо з театрів: О. Міткевич, Й. Стадника і Театру ім. І. Тобілевича. Інші драматичні твори Лесі Українки у 30-тих роках почав ставити Володимир Блавацький. У слід за ним у 1942-му році пішов Володимир Шашаровський, виставляючи „Одержиму" у своєму Камерному Театрі на сцені Літературно - Мистецького Клюбу у Львові. Звідтіль починаються перші сторінки його серіозної режисерської праці.

Володимир Шашаровський як поставник ні консерватист, ні якийсь винахідник але шукач (очевидно в позитивному розумінні цього вислову), а не даґеротипний наслідувач і за це йому належиться признання.

Майже кожне театральне видовище в сучаснім театрі в процесі т. зв. сценічного втілення потребує більшого або меншого допрацювання. Це закономірне явище при переході літературного твору у сценічний спектакль. Це торкається прозових драматичних творів.— Гірша справа з драматичними творами, писаними віршом, та В. Шашаровський це вміє робити. Він уже в кабінетній роботі робить всякі трансльокації сцен що виходить на користь спектаклю.

Якщо йдеться про „Айшу і Мохаммеда". В. Шашаровський як Мохаммед створив образ людини стійкої зосередженої, висловлюючи свої думки лаконічно, та переконливо. Постава фраґментів з драматичної поеми „Адвокат Мартіян", випрацьована до подробиць, у виді чого актори могли себе виявити і показати свій хист. Найсильнійшим був діялог поміж Мартіяном—Володимиром Шашаровським і Аврелією—Любою Васютин. Люба Васютин як Аврелія живо реаґує на кожну репліку партнера виразом обличчя, поглядом очей, переходить гладко з настрою до настрою. Розуміння тексту, добра дикція, міміка, жест, запевняють Любі Васютин дальші успіхи на сцені.

Мартіян—В. Шашаровський показав себе в наступній сцені з Валентом Левом Іваськовим як і в першій із Констанцієм - Володимиром Мельником у цілій гамі переживань і конфліктів поданих у високомистецькій формі, зафіксований жестом, що синхронізував із словом, мімікою і ходою та руками, що в побудованих ним мізансценах творили суцільню гармонію. Володимир Мельник відповідав функції Констанція, цілий час був у типі й ансамблював з цілістю.

Лев Іваськів у своєму дебюті з уваги на нелегку ролю, не подолав її повністю, все таки публіка завдяки його зовнішнім вальорам відносилась до нього прихильно, так, що не помічала його аматорських рухів та не чула його французького „р".

Христина Озарків в „Одержимій" як Міріям здебільша упоралася з нелегким завданням. Говоримо „здебільша", бо тут одержима зовсім іншого порядку. Вона до одержимости перейнята наукою Христа, по-людськи залюблена заломлюється, дармашо Христос-Мессія вияснює їй яке її відношення до Нього. Цього роду психічний стан передати дуже важко, тому Христина Озарків мала місця добрі, але поруч них і декілька слабших особливо в безпосередній зустрічі з Месією. Та в загальному було видно у неї велику і наполегливу працю що її вона вложила для поборення труднощів в освоєні цієї складної та важкої ролі.

Володимир Королик, який в „Одержимій" виступав гостинно, як Месія, маючи за собою великий сценічний досвід, був персонажем на місці відповідаючи йому технічними засобами в сенсі звукової скалі, скупого, обчисленого руху, що надавало постаті Месії у його виконанні якоїсь надлюдської маєстатичности й сили. Відтворений у філядельфійській виставі Короликом-Месія в порівнянні з відтворенням цієї самої постаті ще у Німеччині, на нашу думку набрав якогось повнішого, глибшого звучання. Королик створив тим разом постать більш плястичною викінчену.

Василь Сердюк—старий і Анатоль Радванський—слуга в епізодичних ролях показали свій акторський рівень.

У ролі Иоганни, виступила друга з черги дебютантка Павлина Волянюк, вправді в короткій ролі, та все таки сценічний хист можна було запримітити з самого її виходу. Добра апариція, тембр голосу, поправне виголошування тексту, добра артикуляція слова, логічно оправдані жести, запевняють молодій адептці сценічного мистецтва дальший ріст.

Оформлення сцени—Орест (Ґоґо) Слупчинський і світло—інж. Іван Чиж, заслуговують на особливу увагу.

У зальному не зважаючи на певні недоліки імпреза заслуговує в цілій повні, щоб її оглянути та в цей спосіб вшанувати Лесю Українку в її ювілейний рік.

Ярослав Климовський

Випадок з дельфіном

В Озівському морі природознавець В. Закутський спостерігав за життям і поведінкою риб та птахів. Там і стався випадок з дельфіном, про який він розповів у „Ізвестіях" з 17 жовтня. До робітників і рибалок біля берега підплив дельфін, дивно поводився і видавав звуки, подібні до ридання. Рибалки почали розглядатись і побачили мале дельфіненя, що заплуталося в сітку й мало там не пропало. Коли його випустили, дельфіниха-мати немов обіймала й цілувала дитину, потім відплила з нею в море на безпечну віддаль від берега й повернулася знову до робітників та рибалок — вона кілька разів проплила біля них, видаючи звуки, цілком відмінні від попередніх, вона дякувала рятівникам її дитини. В. Закутський зазначив у вістці, що „самиці дельфінів — це ніжно люблячі сотворіння. Коли втратять своїх дітей, то довго сумують, плачуть, а іноді навіть кінчають життя самогубством".

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, а нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

ВІДЗНАЧЕННЯ ДРУГОЇ РІЧНИЦІ АРХИЄПИСКОПСЬКОГО СИНОДУ УКЦЕРКВИ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк, Н. Й.—Заходами місцевого Відділу Товариства за Патріярхальний Устрій Української Католицької Церкви відзначено в Ню Йорку другу річницю Четвертого Архиєпископського Синоду Владик Української Католицької Церкви Бенкетом на пошану Першоієрарха цієї Церкви, Їх Блаженства Блаженнішого Верховного Архиєпископа і Кардинала Кир Йосифа Сліпого, який не відбувся. В часі, в якому мав би був відбутися згаданий бенкет, а саме в суботу, 16-го жовтня ц. р. о год. 7-ій увечері була відправлена в українській католицькій церкві св. Юра при 7-ій вулиці торжественна св. Літургія в намірені Помісної Української Католицької Церкви та її Голови Блаженнішого Кир Йосифа. Літургію відслужив о. ігумен д-р Володимир Гавліч, ЧСВВ, парох церкви св. Юра в сослужінні оо. Миколи Гембаровського і Маріяна Струца, теж ЧСВВ, Співав хор ім. митроп. А. Шептицького під орудою проф. Миколи Ничая. При цьому о. ігумен виголосив проповідь про помісність і патріярхат. Церква була виповнена вщерть мирянами, які масово приступили до св. Причастя, жертвуючи його в намірені Блаженнішого Верховного Архиєпископа і Кардинала Кир Йосифа. Також з прапорами прибули численні представники місцевих організацій. Особливо численною була делеґація новаків СУМА. Під час Богослужби парохія перевела збірку датків на фонд Верховного Архиєпископа.

Після Божественної Літургії відбулося в авдиторії Парохіяльної Школи св. Юра Святочне Зібрання, яке відкрив коротким словом про ціль і значення відносно святкування, та яким проводив голова місцевого Відділу Т-ва за Патріярхальний Устрій УКЦеркви д-р Іван Козак. Отець ігумен д-р В. Гавліч провів молитву, а хор ім. митроп. А. Шептицького проспівав „Отче наш". З черги, о. ігумен виголосив промову, навіяну щирою сердечністю, яку приявні прийняли оваційними оплесками. З доповіддю виступив голова Ради Мирян, відомий громадський діяч, д-р Роман Осінчук. Його доповідь про теперішнє положення Української Католицької Церкви, а зокрема про її кризу та причини цієї кризи зробила на приявних глибоке враження, якого вислови були грімкі, спонтанні оплески. Громадський працівник д-р Василь Палідвор, заступник голови Крайової Управи Товариства за Патріярхальний Устрій та член його місцевого Відділу склав звідомлення з дотеперішнього розпродажу квитків на Бенкет без бенкету, з якого зібрано кругло 10,000 долярів, та заохочував до дальшого набування таких квитків. При цьому прочитав декілька зворушливих листів, що їх надіслали незаможні жертводавці в супроводі своїх невеликих датків. Заразом д-р Палідвор проголосив іменем Т-ва за Патріярхальний Устрій УКЦеркви, що розпродаж згаданих квитків є продовжений та, що їх можна набувати також за меншу суму, ніж 25 долярів. всі суми з розпродажу цих квитків призначені на фонд Верховного Архиєпископа. Наприкінці, голова зібрання, прочитав виготовлений ним проєкт привітального листа до Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кир Йосифа Сліпого, який учасники зібрання одобрили через аклямацію. Зібрання закінчено піснею „Боже Великий, Творче Всесвіту", яку заінтонував хор та відтак підхопила і проспівала разом з хором вся заля. Закриваючи зібрання, голова висловив подяку всім, хто причинився до влаштування і переведення цього національно-релігійного святкування. Як церква під час Богослужби, так і простора шкільна авдиторія в часі Святочного Зібрання була вщерть виповнена мирянами.

І. К.

Молодечий панель в Пассейку-Кліфтоні

В неділю 3-го жовтня ц. р., пассейсько-кліфтонська громада розпочала свою освітню працю „Молодечим панелем", що відбувся в Українській Централі о год. 6-тій увечері, в домівці СУА. Понад 100 осіб прибуло на цей панель, в якому взяли участь: мґр Марія Домарацька (учителька гайскулу), Оля Марущак (журналістка), студент Петро Палюх, студент Богдан Покора, адвокат Мирослав Смородський і мґр Юрко Яцикевич. Модератором був д-р В. Шандор. Панель тривав майже три години. Модератор поставив панелісткам і панелістам наступні питання: 1) Як оцінюєте національне виховання молоді в українських родинах. Чи воно є правильне й достатьочно підготовне до життя; 2) Якої думки ви є про українські молодечі організації; способи їх виховання та підготови до громадського життя; 3) Яка причина, що українська молодь досі мало активна в українських громадах і що потрібно зробити щоб зарадити лихові; 4) Яка ваша думка про працю українського громадско - політичного сектора, та які зміни уважаєте потрібними й корисними.

Панель почала мґр Марія Домарацька. Вона твердила, що національного виховання нема ані дома, ані в церкві. Наша молодь не знаходить своєї ідентичности, а причиною того є, що старше громадянство нереально підходить до поняття України. Для нього Україна щось реальне, тоді, коли для молоді воно щось теоретичне. Ця молодь мусить найперше здобути для себе матеріяльне забезпечення, а потім тільки якось помагати Україні. Панелісти ствердили, що студіююча молодь не має матеріяльної підтримки від свого громадянства, інакше не відпадала б від українства, а була йому вдячна, тим самим вона запряглась би до українських справ. Модератор ствердив, що українська громада є в стані створити фінансову базу для студіюючої молоді. Чисельність партій для молоді незрозуміла. Але з такою думкою не всі годились, а стали на становищі, що не лихо в багатьох партіях, а в їхній нетолеранції до себе. Українське громадянство повинно вступати до американських партій і в них виявити свою силу. Ще стверджено брак довір'я молоді до старшого громадянства. Коли людина когось навчає, то ніколи не повинна викликувати до себе недовір'я.

Сама молодь твердить, що ті, що відходять від українства, вони до нього повернуться, бо в чужому оточенні вони будуть себе почувати, як якась причепа.

Панель відбувся заходом місцевого Від. УККА, а головно за старанням його голови Марії Стефанів, яка на початку привітала й представила присутнім панелісток і панелістів.

КРАЙОВИЙ ЖІНОЧИЙ ПОЛІТИЧНИЙ КОКУС надіслав телеграму секретареві скарбу Коннеллі,, в якій скритиковано Уряд президента Ніксона за те, що до Комісії Цін і Ради Платень з їх 22 членами покликано тільки одну жінку. В телеграмі прохається поширити склад тих двох постійних урядових комісій, щоб таким чином включити до них ще кілька ніжок.

У ВАШИНГТОНІ ВІДБУВСЯ КОНГРЕС АМЕРИКАНЦІВ ЕСПАНСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ, на якому вирішено створити постійне Бюро у Вашингтоні, добиватися незалежности для Порто Ріко та вивчити можливості створення окремої політичної партії. До такої партії мали б входити громадяни еспанського походження, мови й культури.

ВІСТІ З ТОРОНТО

День Української Молоді Уже увійшло в добру традицію торонтських молодечих організацій, відбувати спільні щорічні Дні Української Молоді. За черговим порядком молодечі організації: Пласт, СУМ, ОДУМ, СУМК, МУНО стають господарями таких святкувань. Цьогорічними господарями була Спілка Української Молоді Канади (СУМК), а День Молоді відбувся 12-го вересня ц. р. на Оселі „Київ". Програму розпочато Богослуженнями, які в православному обряді відправив о. прот. М. Боднарчук, а в католицькому о. О. Гошуляк. Офіційним відкриттям, Р. Николишина розпочато програму, в яку входили: спортові змагання молоді, а увечері при спільній ватрі гарна й цікава програма концертова і розвагова, а опісля товариська забава. Молодечі організації організували свої кіоски з різними мистецькими речами, книжками і літературою. Треба щиро радіти, таким гарним і розумним виявом загальної співпраці у нашої молоді, особливо коли йдеться про вирозуміння, солідарність у праці, толеранцію й взаємнопошану.

Контест популярности. Спілка Української Молоді в Канаді, влаштовує 13-го листопада ц. р. у великій залі Українського Дому при вул. Кристі, великий Контест Популярности у якому беруть участь 29 контестанток, що репрезентують 13 Осередків і Відділів СУМ. Ціль концерту—це придбання і розбудова вишкільного фонду Юнацтва СУМ в Канаді. Ми переконані, що це буде імпозантна імпреза Торонто, коли на фінал Контесту, 13-го листопада збереться таке поважне число молоді, щоб спільною Забавою Молоді, та признанням за найкращі успіхи закінчити цьогорічний контест. Безперечно, що наша молодь мусить мати повну і всесторонню піддержку цілого громадянства.

Делеґація КУК. Делеґація Освітньої референтури, Відділу КУК відбула 1-го вересня ц. р. зустріч з міністром освіти Онтарія п. Велшом у справах введення української мови до шкільної системи Провінції. Членами делеґації були: голова Відділу КУК інж. Б. Максимець, та члени комісії-референтури: М. Ваврушин, Ю. Дуравець, Ю. Шимко-всі професійні педагоги. На нараді був присутній, провінційний секретар і міністер громадянства І. Яремко. Під час зустрічі обговорено меморандум КУК, який вже був представлений міністерству освіти. На пресовій конференції, яка відбулась зараз таки по зустрічі Мін. Велш висловив свої позитивні враження, та користь із зустрічі, яка дала змогу обопільного вивчення проблеми. Міністер Яремко відмітив важливість збереження мови для дальшого культурного розвитку. Речником делеґації на пресовій кофеенції був Ю. Шимко. Є надія, що українська мова буде уведена в шкільну систему провінції Онтаріо.

Окружні збори УНС. В суботу 25-го вересня ц. р. відбулися о год. 3-ій по пол. в залі УНО Організаційні Збори відділів УНС. Торонської Округи, участь в яких взяли секретарі і члени управ майже всіх 33 відділів. Збори відкрила та ними проводила голова Округи С. Куца. Від Головного Уряду УНС участь у зборах взяли: заступник головного предсідника на Канаду—сенатор П. Юзик і голова Головної Ради та обласний організатор на Канаду В. Дідюк, які у своїх виступах підкреслювали найважливіші завдання нашої організаційної праці, в осінніх місяцях, та в загальному в працю і ріст УНС. По вислуханні доповідей присутні взяли активну участь у дуже речевій і діловій дискусії, в якій порушувано цілий ряд справ, подано нові думки, підкреслювано наші позитиви і недосягнення. Члени Головного Уряду, дали повні і вичерпні відповіді. Побіч журби за дальший ріст та придбання нових членів, присутні серйозно застановлялись над справою придбання Союзового Дому в Торонто, який є конечним у розвитку нашої праці, та став би Союзовим Центром нашої Округи. Подякою за активну участь у зборах, голова Округи п-і Куца закрила їх, а присутні ще довго обговорюючи цілий ряд союзових і громадських актуальних тем, при скромній перекусці проводили час.

Здвиг СУМ. В неділю 5-го вересня ц. р. на закінчення літнього таборування, відбувся на „Веселці" біля Актону 21-ший Здвиг СУМ Осередків північного Онтаріо. Цьогорічний Здвиг проходив під гаслом „Борись і добувайся батьківщини", відзначуючи 100-річчя з дня народження Л. Українки, 30-річчя проголошення віднови української державности 30-го червня, та 25-річчя відновлення СУМ на еміґрації. У Здвизі взяло участь понад 500 уніформованої сумівської молоді, яка з прапорами виступала на Богослуженні, а опісля на святковому апелі і дефіляді. Здвигом керував студент Б. Лицишин. Цьогорічні таборування вела сама молодь і нею вповні був підготований і проведений Здвиг. Маніфестаційно-мистецьку частину Здвигу попередила Служба Божа, яку відслужив капелян СУМ о. Р. Набережний, під час якої він сказав, нав'язуючи до змісту Здвигу, патріотичну проповідь. Під час Богослуження і дефіляди приґравала духова оркестра „Батурин" під керуванням мґ-ра В. Кардаша. У почесній президії були представники організацій, та кол. посадник округи Галтон п. Гінтон на терені якої положена „Веселка". Відвідуючи Україну, п. Гілтон привіз спеціяльно для СУМ-у землю із Києва, яку у піднесеному і зворушливому акті передав голові Крайової Управи СУМ мґові Т. Буйнякові. Після піднесення прапорів, з промовами виступали: мґр Т. Буйняк, д-р Р. Малащук, і інші. Мистецька різноманітна програма, виступи молодих мистецьких гуртків із багатьох Осередків СУМ Північного Онтаріо, були показом вміння і діяльности СУМ. Тисячі учасників Здвигу підкреслювали повну піддержку праці СУМ.

Ю. Шимко, кандидує. У проголошених Провінційних виборах, які відбудуться у жовтні ц. р. на номінаційних зборах Онтарійської Проґресивно - Консервативної асоціяції округи Гай Парк, з цієї Округи обрано 31-літнього Юрія Шимка кандидатом консервативної партії у цьогорічних виборах до парляменту Онтаріо. Юрій Шимко, це молодий енерґійний суспільно-громадський і політичний діяч, знаний своєю активністю в усіх кругах не тільки української спільноти в Торонто, але знають його також всі етнічні групи з якими він зустрічається нераз, під час організування міжнародної Ради Свободи поневолених Москвою народів і інших. Закінчивши студії на Торонтському Університеті у ділянках мов і східньоевропейської історії, із званням бакалавра, працює як професійний педагог. Округа у якій кандидує Ю. Шимко має велике число українців, як також інших східньоевропейських етнічних груп. Виборча кампанія розпочата, у якій активну і завзяту працю провадять наші молоді ровесники кандидата. Немає сумніву, що кожний український голос буде відданий на п. Шимка, а при тім спільна наша праця має переконати й наших сусідів, що його вибір послом до нашої леґістратури, є нашою спільною потребою. Побіч п. Шимка з українських кандидатів маємо в окрузі Белвудс нашого довголітнього міністра І. Яремка, та в окрузі Гамбер-Етобікок маґістра фармації Миколу Лелюка. Виборці-українці, мешканці округ, в яких кандидують українці, повинні приклсати всіх старань і зусиль, щоб не тільки вони самі, але їхні рідні і знайомі віддали голоси на кандидатів - українців.

Конференція Рідних Шкіл Координаційний Шкільний Осередок при Відділі КУК скликав в неділю 12-го вересня ц. р. в приміщенні Святомиколаївської Школи при вул. Белвудс конференцію учителів і директорів українських рідних шкіл Східньої Канади. Конференцію відкрив коротким всупним словом проф. В. Волицький-голова Координаційного Шкільного Осередку в Торонто, якою проводила президія, в складі: проф. З. Зелений, дир. Д. Гевко, Л. Ковалик. Присутні вислухали з увагою звітну доповідь „Основні постанови шкільної прагматики", яку опрацював дир. Д. Гевко. У діловій і активній дискусії забирали слово: мґр М. Кінасевич, мґр Сєрота, п. Козловський, Курман, Грицина, Волинський, Зелений, Гевко і інші. Опісля була ще друга доповідь інспектора Шкіл І. Боднарчука на тему „Теорія навчання учителя, поєднана з практичною діяльністю учня. „Після вислуханих доповідей працювали окремі комісії, розробляючи певні ділянки як: методика, підручники, виховання, література і інш. В конференції взяло участь понад 80 учасників. Добрий це показник, що учителі чимраз більше виявляють свої зацікавлення справами покращання навчально-виховного процесу у скоординованій праці. Координаційний Осередок і в цьому році продовжує однорічні педагогічні курси, які розпочалися вже 18-го вересня у приміщеннях Святомиколаївської Школи. Лекції курсів відбуватимуться кожної суботи від 5-7 год. вечером. Минулорічний педагогічний курс випустив певне число надійних учителів, з яких велика частина приступила до праці у наших рідних школах.

З'їзд Онтарійської Ради Мистецтв. На З'їзді Ради Народних Мистецтв, що відбувся 18-го вересня ц. р. обрано головою Ради на 1971-72 р. колишнього міністра праці Федерального Уряду Канади, суддю Михайла Стара-Старчевського. На цьому З'їзді 35 делеґатів вповні підтримали проєкт прем'єра міністрів Онтаріо В. Дейвіса про конференцію „Спадщина Онтаріо". Учасники З'їзду схвалили також проєкт влаштування великого провінційного фестивалю у 1972 р. До Управи Ради Народних Мистецтв побіч М. Стара-Старчевського обрано також ред. Л. Коссара. Керівник танцювального ансамблю „Калина" Є. Джуґан є виконним секретарем Ради. Із вичислених українських осіб, бачимо яку велику і активну участь в Раді Мистців бере українська група.

Український Музичний фестиваль. Управа Українського Музичного Фестивалю закликає всіх батьків, учителів і музикантів, що б до кінця вересня цього року вносити заяву до участі в Українськім Музичнім Фестивалі, який відбудеться в грудні ц. р. в Торонто. Точна дата і місце будуть подані, аж по обчисленнях зголошень. В програму фестивалю будуть входити: сольові кляси фортепіяну, скрипки, віолончелі, бандури і сольоспів дітей від 6-ть років. В збірних клясах є хори дітей, садочків, Рідних Шкіл, Курсів Українознавства, та різного рода інструментальні ансамблі. Є теж кляси з репертуаром для заавансованих сольових і збірних виконавців. Керівником УМФестивалю є проф. М. Кравців-Барабаш, до якої треба вносити зголошення.

В. Дідюк

Успішні організаційні збори Ніягарської Округи УНС

В неділю 3-го жовтня ц р. о год. 3-ій по пол. в залі УНО в Сейнт Кетеринс, Онтаріо, зібрались представники майже всіх Відділів УНС Ніягарської Округи та відбули дуже ділові і активні осінні організаційні збори, які відкрив і проводив ними голова Округи Є. Омельченко, вітаючи присутніх та представника Головного Уряду. Молитву провів о. М. Блаженко-почесний голова Округи, протокол писав секретар Округи Р. Й. Фаренич. Організаційну доповідь про найближчі цілі й завдання наших Відділів, зокрема осінньої організаційної кампанії за приєднання нових членів, виголосив Голова Головної Ради і обласний організатор на Канаду, В. Дідюк. У своїй доповіді, доповідач у формі гейби повного інструктажу, точка за точкою переходив підкреслюючи працю окремих секретарів-організаторів, та допомогу інших членів Управ. Ніяґарська Округа хоч чисельно Відділами невелика, та є найбільшою Округою-у системі УНС, займає однак своє місце. У 1969 році Округа була Першуном та одержала Почесну Плякату за найкраще виконання своїх організаційних завдань, виконавши його на 185 %. Хоч у цьому році дотеперішні її успіхи не були найкращими, то все одно ми переконані, що до кінця року, будуть вони далеко кращими. Доповідь, що порушила всі аспекти праці дала широку базу для цілого ряду запитань, дискусії, вислову думок і побажань, а слово забирали: о. д-р протопресвітер М. Комар, о. М. Блаженко, Р. Й. Фаринич, Пиц, Бережук, Дяків, Піжицький, Лойко, Омельченко і інші, з признанням висловлюючи свої думки у праці передових секретарів-організаторів, давали поради як ще краще пожвавити працю, обіцяючи навіть певну допомогу. Дискутанти висловлювали також деякі і критичні думки, відносно уділювання морґеджів, видрукуваних листівок, фінасової допомоги округам, організаційних зборів і інше.

На всі поставлені питання, думки і зауваги чи критичні підходи, повні і вичерпні відповіді й виснення подав представник Головного Уряду. У підсумках і рішеннях Збори рекомендували: Союзові Дні, відзначення окремих осіб, і Відділів, та ширші громадські сходини, на яких преставники Головного Урядя змогли б розказати про працю і діяльність тим особам які про це знають мало. Присутні висказували жаль, що через певні перешкоди не змогли взяти участі у Окружних Зборах заст. головного предсідника на Канаду сенатор П. Юзик. По рішеннях, про повне виконання до кінця цього року всіх організаційних завдань, голова Округи Є. Омельченко щиро дякував всім із закликом щоб і в цьому році наша Округа була у перших рядах. Спільною молитвою закінчено Окружні Збори.

В. Д.

БУДУЮТЬ ЦЕРКВУ В ІРАТІ

Прудентопіль, Бразилія.—Тижневик „Праця" в числі 32/1971 р. повідомив, що в м. Іраті, де скупчено багато українців, Екзарх для українців-католиків Владика Йосип Мартинець у сослуженні духовенства відправив Архиєрейську Службу Божу, після чого відбулося посвячення наріжного каменя під нову церкву. На тій церемонії співав великий парафіяльний хор з Прудентополю.

ОДНОРІЧНИЙ ХОР

Співуча Україна лише рік тому дістала дозвіл „згори" створити „перший на Україні професійний чоловічий хор" у Києві, під дириґуванням майстра своєї справи і знавця української пісні Семена Дорогого. В репертуарі хору є деякі „сучасні пісні" на тему совєтської влади й подібних „перемог жовтня", але є також пісні, або обробки К. Стеценка, М. Лисенка, П. Ніщинського, чимало народних пісень в обробці сл. п. дириґента Олександра Кошиця й ін. Хор складається з 50 співаків-професіоналістів. До свого репертуару ця чоловіча хорова капеля додала пісні А. Кос-Анатольського, К. Домінчена й ін. композиторів на слова Лесі Українки.З закордонного репертуару хор виконує твори Шуберта, в тому його „Аве Марія", Керубіні, Верді та багатьох російських композиторів.

Йонґставнська Округа УНС відбула наради

Йонгставн, Огайо (ВГ).—Минулої неділі, 17-го жовтня відбулись тут у домі 230-го Відділу УНС організаційні осінні окружні збори, на які прибули представники 7-ми Відділів. Лише 3 Відділи не вислали своїх репрезентантів. Усіх делеґатів було 24. Збори відкрила пані Е. Волошин, голова Окружного Комітету. Привітавши головного касира дир. П. Пуцила та обл. орг. Володимира Гірняка, вона попросила першого з них до слова, який говорив у двох мовах на тему: „Що це таке фратерлізм та як його застосувати в життя по наших Відділах?" Після цього говорив п. В. Гірняк. Започаткував він аналізою праці, яку досі виконала округа, тобто які Відділи були активними, а які ними не були. Після того перевів короткий курс про пляни забезпечення в УНС старших і молоді та вказав на нові методи праці.

Після доповідей присутні ставили питання та брали участь у дискусіях. Між ними дуже активними в дискусіях були: Бабич, Мартинишин, Ліщак, Е. Волошин та інші. В дискусії порушено такі питання: чому річні наради Головного Уряду УНС не присвячують часу на те, як допомогти відділовим секретарям виконати їхні квоти? Чому так мало присвячуємо часу на підготову відділових секретарів на успішних організаторів? Чому ще й досі немає звіту з Конвенції?, Чому не подаємо звітів із нашого Річного Засідання в англійській мові?. Чому УНСоюз при вділюванні допомоги студентам бере до уваги головно добрі осяги й певні студії, а минає фінансові потреби студента? Звернено увагу також і на те, що краще давати менші суми, але більшій кількості студентів. Також заторкнено допис місцевого дописувача під заголовком „Ін май опінйон", яка, на думку дискутантів, не повинна була появитись на сторінках газети, бо автор цього допису сам досі нічого не зробив для УНСоюзу.

На запити відповідали головний касир п. П. Пуцило й обл. орг. В. Гірняк. На закінчення зборів обл. організатор роздав усім присутнім олівці УНСоюзу, а також і різнородну друковану літературу про УНСоюз та просив доложити всіх зусиль і до кінця року придбати для кожного Відділу певне число нових членів. Усі присутні приобіцяли це зробити, хоч тут уже декому загрожує безробіття.

Голодівка студентів проти арештів в Україні

Вінніпеґ (СУСК) — В суботу 9-го жовтня ц. р. о год. 5-ій по полудні прем'єр - міністр П'єр Еліот Трудо особисто зустрівся із дванадцятьма українськими студентами із „Комітету для звільнення українських в'язнів у Совєтському Союзі". Зустріч відбулася у Вінніпеґу, під час 10-го Конґресу Комітету Українців Канади.

На базі вселюдських і гуманітарних принципів, канадійський прем'єр-міністер заявив, що він звернеться до прем'єра Совєтського Союзу, Олександра Косиґіна, щоб він інтервеніював у справі звільнення молодого українського історика й культурно-громадського діяча Валентина Мороза, якого незаконно засудили в Совєтській Україні на 9 років заслання та на 5 років тяжкої праці в трудово-виправних таборах.

Ця заява канадійського прем'єра Трудо була результом 85-ти годинної добровільної голодівки, яку зорганізували українські студенти Канади. Голодівка почалася в середу, 6-го жовтня в студентському будинку Манітобського університету. В п'ятницю переїхали до готелю Форт Ґеррі, де того дня розпочався 10-тий Конґрес Комітету Українців Канади і там вони продовжували свою голодівку, На Конґресі КУК делеґати одноголосно голосували за підтримкою акції українських студентів і для солідарности зі студентами, вони відмовились від обідової перерви під час сесії.

Ціллю голодівки було: зобов'язати прем'єра Трудо зустрінутися з українськими студентами, щоб продискутувати масові, нелеґальні арешти українських інтелектуалів та патріотів в Україні, а особливо молодого українського історика Валентина Мороза. Другою ціллю голодівки було просити канадійський уряд, щоб він офіційно звернувся до совєтського уряду на базі гуманітарних засад з вимогою звільнити історика Валентина Мороза з ув'язнення.

Майже вся канадійська преса, радіо і телевізія дуже широко і прихильно відгукнулися на цю подію, насвітлюючи різні аспекти й деталі голодівки українських студентів та їхні домагання до канадійського прем'єр-міністра П'єра Трудо.

Відбувся літературний вечір молоді в Австралії

Мельборн, Австралія. — З ініціятиви Дмитра Нитченка, письменника і представника ОПЛДМ на Австралію, в Мельборні відбувся оригінальний літературний вечір. На ньому виступали з читанням власних творів, віршів та переважно оповідань, юні початківці, від 13 до 18 років життя: Дарія Федевич, Ріта Філонюк, Арета Підгорецька, Леся Шевченко, Марійка Орфіній, Катруся Моравська, Ірина Грушецька, Ігор Якубович, Юрко Ткач, Андрійко Ліщинський і його сестра Таня, Юля Рибацька, Божена Коваленко, Н. Грушецький, Марія Баран та ін.

Проф. Дмитро Нитченко прочитав коротку доповідь на відзначення 100-ліття народження Лесі Українки. Крім заслухання творів молодих поетів і письменників - початківців, та виступу відомої поетки Зої Когут, учасники того дуже надзвичайно важливого в своїх перспективах вечора оглянули образотворчу виставку студентів Художньої Школи мистця В. Цибульського, в залі Українського Народного Дому. Особливу увагу звертали картини талановитої 16-річної Зої Бакай, портрети княгині св. Ольги, Т. Шевченка, Кардинала Йосифа Сліпого й ін. „Вільна Думка" в числі 32/1971 у „Хроніці Вікторії" інформувала, що „мило було дивитись на молоді личка юнаків і юначок, які з хвилюванням очікували свого виступу. Тематика їхніх літературних спроб була різноманітна, видно було більший або менший хист автора. Автори читали переважно гарною мовою, і це радісно зворушувало серце". З більшістю молодих авторів, які виступали на тому літературному вечорі, наполегливо працює проф. Дмитро Нитченко, вишукуючи молоді таланти й допомагаючи їм розвиватись.

5 МІЛЬЙОНІВ СЛУХАЧІВ

За 50 років діяльности київська хорова капеля „Думка" дала кругло 5 000 концертів для 5-ти мільйонів слухачів, сказано в „Молодій Україні" з 30 вересня. „Біля керма „Думки" стояли такі визначні майстри хорового дириґування, представники української школи співу, як К. Стеценко, Н. Городовенко, М. Вериківський, О. Сорока". Нині „Думкою" дириґує Михайло Кречко, а в її репертуарі вже є не лише українські, а й російські та ін. пісні. З українських найбільше виконуються оригінальні, або в обробці композиторів: М. Диченка, М. Леонтовича, О. Кошиця, Я. Степового, П. Козицького, Л. Ревуцького, М. Вериківського, Г. Верьовки, В. Кирейка та ін.

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1971 Р.

Департамент Молоді

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

6 Шморгай Катерина М.
8 Тацин Христина.
10 Ватицький Давид, Ірина, Лідія, Петро, Юлія.
13 Кеннеді Іван М., Филяк Єлисавета А.
14 Вир Христофор Р., Сипляк Дарлена.
27 Оресницький Анна С. 2, Богдан Т.
32 Подусленко Зіна, Микола мол.
33 Паластій Павло М.
37 Мец Роберт Т.
42 Лезлер Михайло.
46 Захарчук Михайло І.
47 Давний Бріян Д., Данило М. 3-ій, Михайло С.
57 Грицковян Володимир Р.
70 Кметь Богданна, Мирослава.
78 Мелчіоні Вірджінія, Карін, Ліза, Маргарита Л. Степан.
82 Келі Тереса Н.
88 Михайлюк Юрій В.
94 Ковалик Катерина Д., Кунич Тимофій М., Рубаха Марія А., Фіцпатрик Степан Я.
106 Садова Оксана К.
120 Кода Вен К. ІІ.
128 Пецко Михайло И.
137 Плечан Роберт Д., Христина Л.
146 Хомяк Иосип Ю.
147 Савка Анна К.
153 Донеллі Михайло.
174 Ковалик Роман В., Степан А.; Колодчин Роман І., Кривий Нестор Т.
180 Беднар Ліза М., Доррі А. Михайло І.
183 Василина Тарас В., Ґарді Іванна С., Катерина М. Павло І.; Джізо Нейл С. Олександер С.; Іванка Петро І., Назарко Наталя М., Пахолок Іван О., Марія А.
184 Грицин Роман В., Христина М.
204 Сурмач Дарія, Чабер Петро.
209 Казьо Віктор С., Якубович Леся.
213 Саврон Ляна Є., Сцелзі Микола А., Шкапяк Гінда Л., Лорі А.
217 Велитович Ерик В.
220 Герасим Катерина А.
242 Ганчир Єфрем И.
259 Фоця Василь І.
285 Макашів Антін, Скібіцький Павло Д.
290 Гарт Іван мол., Химяк Христофор М.
295 Парис Лавра А.
303 Іваницький Зенон, Христина.
305 Зубач Иосиф Фр. мол.
307 Михайлів Лариса Р.
320 Венгер Микола Н., Підгорняк Ґері С., Юрій И.; Ратич Павло О., Степан П.; Ричардсон Зузанна М. 2, Лара В. 2, Матвій П.; Семенків Матвій В., Михайло Б.; Стецик Ольга І. Степан М.; Траска Роман О., Хай Іван Т., Надія М.; Яремчук Іван М.
332 Кропивницький Роберт А.
337 Мелех Євген, Царик Анна С., Роман.
347 Мулер Лілея.
349 Демчук Марія, Драган Василь Ю., Жук Зіна Л. Інко Алан, Павло; Мельничук Михайло, Седлярчик Лорі А., Трензелюк Ярослав, Фещук Павлина Ю., Яцюк Петро І.
353 Лочман Тереса З.
361 Настин Пилип И., Паладійо Роберт М.
371 Назарук Іван И.
372 Якубович Марко Т., Михайло І., Степан А.
375 Люба Петро М.
379 Кекіш Тоска, Ярема Михайло И.
385 Давидович Зиновій Ю. Дмитрук Михайло Ст.
422 Гузар Ніна.
426 Шевчук Донна В.
432 Ковальський Андрій Л. Марко Я.; Метельський Денис А.
443 Боборчак Орися М., Клебанський Василь Л., Лідія; Неборак Андрій.
446 Фолюсевич Павлина.
450 Аліськевич Марія Л., Микола Р.
456 Томяк Михайло И. Ю.
462 Клюн Надія М.
464 Зеленський Михайло К. Степан П.
469 Зелений Степан П.
481 Странко Ліза М.
484 Цодон Адріянна О., Смин Наталя А.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

10 Рудий Сидней.
16 Бабяк Степан Т.
64 Левуш Іван.
106 Колодій Маріян М.
131 Берпацька Катерина О. Ольга Хр.
133 Госпнець Катерина Фр. Патрикія М., Степан Я.
156 Шекспір Семен мол.
168 Лещик Володимир К.
216 Кравців Андрій Б., Марія О.
234 Грицак Марія.
235 Бобак Кетлін А.
257 Валій Степан П.
325 Князька Марлена, Ярослава.
340 Гудд Леонард мол.
355 Гершман Марія.
375 Климук Лідія, Лілея, Михайло.
423 Сусь Иосип.
486 Стеців Олег Б., Олена М.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

8 Вундзяк Олександер В., Сидір Т.
200 Баймак Іван, Лазорчик Володимир, Ольга.
356 Гошуляк Марія А. З., Михайло В.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

106 Колодій Маріян М.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

5 Комар Зузанна М.
12 Головчак Лев М.
40 Юшкевич Марія І.
63 Оресик Марко Ст.
82 Самокишин Віктор, Роман.
83 Москаль Марія.
85 Маланій Андрея, Панко Тома І.
103 Юринюк Лідія К.
112 Набережний Михайло А.
139 Панас Ірина.
147 Роско Давид М., Єлисавета А., Степан мол., Степанія К.
155 Кастеллі Карін Ст.
204 Гутріє Вейн, Вініфред, Володимир, Воррен.
206 Гурд Іван А.
207 Кравчик Роман Р., Рева Памела М., Степан М., Якім А.
221 Іванюк Андрій, Михайло
240 Довга Ольга І.
284 Раський Ричард А.
288 Гентіш Любомир мол.
317 Келлі Василь М., Данило Т., Денис И., Иосип Д. Марія К., Михайло И., Павло Т., Патрикія Фр.
336 Зелек Ричард В., Тома Е.
342 Вазіліці Яким І.
345 Сорока Роанна, Токар Катрікія А.
346 Воробель Дана М., Данило Д.; Дос Сантос Джексон К., Олександра М.; Петрина Адріянна М., Росул Олександер, Хандрицька Катерина, Маргарита.
364 Роборецький Данило П.
365 Рудімен Василь И.
379 Вуде Ричард С., Юлія Р.
414 Вілас Еліза, Ляля.
423 Воронецький Петро, Мельник Марія, Романишин Леся Л.
440 Колос Іванна А.
445 Лобода Лідія.
457 Шумилович Олена М. Л.
473 Кучніренко Михайло.
479 Гречка Ярослав Р.
481 Соломчак Олена М.
487 Коваленко Павло.
489 Савюк Олександер.
505 Гривків Бернард К., Кеннет Е.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

133 Вундзяк Олександер, Сидір Т.
158 Ваймак Іван, Лазорчик Володимир, Ольга.
171 Артеменко Тарас.
354 Гошуляк Марія А., Михайло В.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Відд.:

227 Партика Софія К.
234 Грицак Марія.
345 Боннь Марко.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:

16 Бабяк Микола І., Степан Т.
125 Серафин Іван Я., Ірина А.
153 Шанковський Олег С.
156 Шекспір Семен мол.
168 Лещик Володимир К.
235 Бобак Кетлін А.
292 Дзешковський Володимир А. мол.
316 Хома Зузанна А., Марко І.
325 Князька Марлена, Ярослава.
355 Гершман Марія.
361 Вогел Маріянна.
375 Климук Лідія, Лілея, Михайло.
379 Вовк Надія.
386 Ганяк Володимир.
422 Дубіль Катерина.
423 Сусь Иосип.
427 Головач Наталя К.
471 Ільчина Богдан Ю., Зенон А.
484 Гнатів Любомир.
495 Лега Дмитро М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

8 Шкафаровська Ольга.
13 Пелех Иосип, Марія.
21 Мадейчик Марія А., Окрепкий Иосип.
25 Гищак Петро.
38 Вейко Іван, Степан.
39 Вудзяк Ірина, Ярослав; Машталір Ігор.
42 Бакалець Роман Ю.
52 Шевчик Варвара А.
54 Грегуолі Маргарита А.
55 Ільчишин Мирон Я.
63 Мелісон Олександра С.
67 Качило Юлія К.
94 Чипчар Ярема.
96 Гуменицький Олександра, Ольга, Роман І., Ярослава; Рудь Галина, Данута.
102 Давидович Марта, Магоцький Григорій, Росул Люба І.
106 Колодій Маріян М., Мацевко Іван.
125 Недогін Іван.
127 Петришин Петро, Снайчук Маргарита І.
142 Яблонська Анна.
143 Салза Зузанна М.
153 Мазурок Галина.
155 Войтко Кейт.
170 Дзюбинський Любомир, Мирослав.
175 Мочерад Наталя.
191 Бажицький Петро М.
194 Івасиків Роман О., Ільків Інгрід А.
204 Кебало Єфрем И.
221 Андрух Зузанна Ст.
233 Зубаль Ігор Ю., Орест.
236 Новак Данило М.
238 Вариляк Марця А., Кохановський Євген.
254 Ваксер Ванда С., Єдзіняк Михайло Ю.
281 Шкодин Михайло.
289 Гузар Давид И.
291 Кірик Зенон, Ігор.
292 Остапів Володимир М.
293 Трембіцька Олександра.
295 Дросик Анна М.
312 Хміль Василь 3-ій.
316 Сверида Лідія Є.
321 Іванюк Степан.
330 Неб Павлина Д.
334 Вакут Емілія, Фединяк Зенон А.
347 Блок Петро мол.
361 Каратницький Адріян.
364 Малицький Степан.
375 Прядка Володимир, Іван; Терлецька Тереса М.
379 Гура-Фурман Євгенія, Попель Іполит В., Христина О.
414 Закорчемна Ольга, Іванцівська Анна.
417 Наболотна Валерія Г.
432 Андрейко Дана Л., Мазуренко Христина, Юрків Марія Р.
439 Кришталевська Марія А., Плотиця Мирон Я.
445 Генґало Борис Л.
457 Гаврилюк Ігор.
472 Ісаїв Христина, Солган Юрій.
481 Шараневич Олег М.
487 Воробій Марія К.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

9 Касмарі Єлисавета А.
20 Шакотко Павло Е.
63 Оресик Ліза А.
75 Вігун Степан.
102 Хомик Наталя Н.
106 Пуп Ольга, Степан.
108 Волтер Дебора А. М.
109 Меґлес Лідія З.
130 Светс Розалія Є.
132 Дрост Іван Т.
139 Заставна Марія, Надія.
140 Світ Марлена Є.
155 Чаневич Петруся Ю.
179 Цимбала Орест.
184 Коваль Рома М.
220 Грохола Михайло В., Мироняк Василь.
221 Кравецька Степанія, Луцик Христина Л., Міллер Дебора А., Рибак Анна, Степанія.
230 Волотенний Богдан.
235 Томашівський Іван Я., Михайло П.
240 Новицька Марта Хр.
259 Гамель Яковлина.
274 Ліфко Іванна Л.
292 Кримінець Богдан.
301 Гуцуляк Роман М.
334 Кошкалда Володимир.
355 Гасяк Марія І.
364 Шваб Кетлін М.
367 Баран Євген.
369 Шиманович Іванна.
372 Головка Тома А.
373 Ганнебрінк Давид Н. мол.
379 Івашко Марія, Ярослав; Ільків Іван.
406 Петтінато Ширлі К.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

35 Трутенко Ігор О., Микола Н.
158 Осипович Євгенія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

264 Дік Роман К.
355 Занько Роберт Б.

Департамент Дорослих

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

1 Нанкивел Зузанна М.
5 Мартиюк Іван.
10 Батицький Нелсон І., Осип, Юлія В.; Терещук Валентина.
13 Курятник Олена.
15 Д-р Старосольський Юрій В., Ярмола Ольга.
25 Туркевич Ярослава Т.
32 Кулик Марія, Лебідь Ніна.
37 Когут Тарас.
38 Бонцарівський Иосип.
42 Бакалець Роман, Ліщинський Ярослав, Мойтер Юрій К., Пеленська Єва.
45 Ясінський Яким Д.
47 Давний Данило мол., Олена.
50 Барнай Боніфатій, Трипняк Ольга А.
54 Цибрівський Юрій, Наталя, Орися.
56 Ридош Катря.
63 Мицишин Мирослав, Цилла Едвард Ю.
64 Сабо Марця К.
70 Блетень Ольга.
75 Дорсон Джойс М., Урсула; Козяр Григорій, Катерина.
78 Карлаза Арлена, Смолій Імелда М.
85 Фіґуереда Яким І.
86 Серант Юрій І.
88 Вовчук Микола.
94 Кудла Дзюнь Е., Малкович Наталя, Соколів Анатоль.
102 Д-р Оришкевич Остап.
106 Драґанчук Микола, Іванюк Анна, Петровська Софія, Попадинець Іван, Смоляк Анастасія.
127 Вітковська Зузанна Дж., Партика Софія К.
133 Довгань Іван.
137 Когут Степан Р.
151 Худолій Микола.
153 Федак Богдан, Шанковський Олег.
161 Кристик Франко А., Левицький Михайло.
170 Кішенюк Іван.
171 Хилоць Роберт Ст.
174 Слюсарчук Марко.
183 Назарко Катерина Є.
184 Грицин Марта.
191 Коновальчук Марія, Наболотна Анна.
204 Бакуменко Христина, Пастернак Дана.
217 Губка Борис.
220 Коваль Яким Д., Мироняк Василь, Анна; Родак Марія.
221 Мартинюк Олександер, Степанія; Олексюк Павло Ю., Садовий Яків.
223 Зелій Степан Р.
233 Дейчаківський Микола, Дирів Юрій, Людвика; Ратич Михайло, Сілецький Володимир, Станчак Степан, Щеплоцький Степан.
234 Грицак Марія, Заремба Богдан І.
240 Кичун Богдан, Пігуляк Тереса, Хомик Антін.
242 Пулс Патрикія А.
257 Ля Во Анна.
266 Кривулич Володимир.
271 Осташ Василь, Теплюх Анна.
277 Тара Микола М.
285 Макашів Володимир В., Марія; Орел Василь.
292 Кахній Марія.
305 Зубач Иосип А. ст., Томпсон Іван К.
320 Траска Ірина О.
321 Сохецька Марія.
327 Рій Лідія М.
341 Чухновська Леокадія.
345 Боинь Марко.
346 Мацина Омелян.
347 Муллер Петро.
350 Доріш Іван П.
361 Гаврич Анна, Еліїв Володимир, Ростислав.
367 Галунко Ірина.
374 Гриценко Віра.
375 Новаківська Мирослава.
379 Дедьо Анна, Іванців Ірина М., Кухта Розалія, Лавницька Людмила, Міткал Віктор Е., Сарахман Дмитро, Ольга; Сточанська Марія.
383 Горулько Іван М., Мартинюк Зенон Е., Овоц Ангелина.
385 Муха Софія.
399 Врама Петро В.
407 Дацюк Едвард, Кузьма Володимир.
414 Самсонюк Олександер.
416 Остапчук Михайло.
422 Гузар Єлисей, Марія; Праматарів Ірина.
423 Ільницький Євстахій.
425 Трусевич Зоріян П.
426 Шевчук Ріта М.
430 Тимків Ґрейс, Марія.
432 Віленька Марія, Голман-Зорич Христина, Ковальський Юрій, Ковч Дмитро, Скоциляк Теодор, Люба; Шляпак Лілея.
439 Стасюк Степан, Олена.
441 Домінік Анна, Мигаль Роман.
443 Клебанська Марія, Неборак Анна.
445 Генґало Борис Л.
455 Камінська Хризанта А.
456 Мизин Михайло.
457 Д-р Возняк Володимир.
458 Мамрик Михайло.
460 Сніг Володимир.
472 Вижницький Павло Р.
474 Товпаш Зиновія.
476 Онуфрійчук Іван мол.
484 Гнатів Софія.
495 Круцько Богдан.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

20 Березовський Василь.
106 Кравців Михайло*, Марія; Микуляк Степан, Агафія.
131 Кіналь Ольга.
158 Андрусишин Михайло.
175 Гевко Василь.
183 Луцький Степан.
194 Хоркава Анна. І.
221 Вербицька Параскева, Гулик Степан, Сербенський Степан.
235 Ватрал Петро*.
254 Явин Юрій*.
276 Федаш Василь*.
340 Козак Михайло*.
346 Лішнянська Анна.
361 Дикий Іван.
364 Вулф Анна.
374 Костецька Мілда.
375 Климук Лідія.
423 Ліщинський Маркіян*, Форович Зенон.
486 Стеців Богдан, Олена.
489 Жуковський Іван.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

28 Добрянський Володимир*, Валерія, Марта.
47 Брих Василь.
164 Грищук Алан Є*.
200 Баймак Михайло* З, Марія 2; Лазорчик Анна.
327 Ковальська Текля.
356 Гошуляк Михайло, Анна.
455 Ванковят Іван, Катерина.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.

35 Трутенко Ігор О.*, Микола Ю*.
158 Осипович Євгенія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

33 Ріццо-Деркач Лукія.
37 Любас Єлисавета Д.
42 Бакалець Олег М*.
99 Мудрак Юрій*.
240 Вирста Романа.
305 Коделюк-Варнес Розалія.
379 Даниляк Василь, Магдалина.
385 Таратула Іван.
386 Павлюк Василь.
387 Здирко Ірина.
427 Рогатинський Михайло*.
432 Гладун Марія.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.

12 Лучкань Ярослав*.
25 Дикий Мирон.
27 Сташинська Марія, Шпирка Леся.
32 Іванський Роман.
42 Гроссі Люіза.
82 Гаркуша Віктор, Самокишин Ніна.
102 Василина Павлина.
113 Коземчак Франко Т.*, Марія М.; Оліверіо Джессі Ц.*, Агнеса М.; Пейн Віргіль О. мол.*, Флоренція Е.
115 Смішко Михайло*.
127 Юрків Михайло*.
133 Бунцик Лідія, Вожаківський Володимир*, Тамара; Ганяк Богдан, Кочержук Марія Хр., Маєр Ерік*, Шарон; Мицьо Андрій З., Віра; Мотуз Донна М., Пясецька Ольга, Софка Маргарита.
147 Вокрин Іван, Роско Каролина.
158 Федаш Петро*, Марія.
238 Корсун Ширлі А.
276 Ясинський Євстахій С.*
288 Гентіш Любомир*.
293 Круп Олег А., Христина А.
345 Домбровський Петро В*.
346 Кавац Віра М., Пащенко Анастасія, Сторожинський Володимир*, Хандрицький Ігор*.
361 Гошовський Володимир, Луців Степан.
364 Демчук Антін*.
371 Якимів Анна.
379 Вудс Валентина.
395 Дидина Норма.
414 Качмар Олена, Пітт Роман М.*, Червак Иосип.
423 Дибайло Іван, Синенький Иосип.
430 Васютин Люба А.
439 Когут Надія.
440 Лужняк Дарія, Чумак Олександер*, Павло.
445 Стогун Петро.
454 Торський Орест*.
473 Хохлач Іван*.
486 Зелем Данило.
505 Мацала Володимир І*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

17 Брих Василь.
21 Ванковят Іван, Катерина.
146 Лобас Євген.
158 Ваймак Михайло* З., Марія 2; Ковальська Текля, Лазорчик Анна.
257 Добрянський Володимир*, Валерія, Марта.
354 Гошуляк Михайло, Анна.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.

13 Карабін Петро*, Анна.
20 Березовський Василь.
63 Магдій Иосип*.
90 Погар Петро*.
94 Зедан Михайло*.
106 Кравців Михайло*, Марія; Микуляк Степан, Агафія.
158 Андрусишин Михайло, Роборецька Степанія.
183 Гевко Василь.
221 Вербицька Параскева, Гулик Степан, Сербенський Степан*.
233 Влашин Іван.
235 Ватрал Петро*.
243 Ромалик Патрикія Е.
247 Процак Єва.
254 Николайчук Теодор*.
256 Стахів Аллан Г*.
292 Дзішковський Володимир*, Тимочко Теодор.
317 Сакко Роберт Л*.
337 Зелінська Марія.
343 Гумницька Анна М., Цимбаліста Марія.
364 Вулф Анна.
374 Костецька Мілда.
375 Климук Лідія.
407 Даньо Іван.
423 Іванів Андрій*.
430 Васюта Іван.
432 Литвин Лев В*.
450 о. Рудницький Вальдо А.
458 Дроз Текля.
471 Ільчина Зенон*, Надія; Косик Іван*.
487 Жуковський Іван.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

25 Стецура Михайло.
27 Балевич Володимир.
36 Посіко Анна.
39 Будзяк Василь, Катерина; Пічкур Павло*.
42 Макар Анна, Ничка Іванна.
45 Васараб Іван*, Бриндзей Степан.
67 Пепюк Раїса.
70 Загилкевич Ольга.
75 Огар Василь.
94 Чипчар Софія.
96 Качурак Иосип, Анна.
100 Суток Наталя.
105 Лазовська Марія, Пулик Богдан*.
106 Мельник Ігор*, Оксана.
156 Маковський Володимир*, Гарасим, Марія, Мирослава.
161 Левицький Михайло, Анастасія.
171 Д-р Сатурський Мирон.
220 Мироняк Анна.
221 Голіян Оксана, Зарицький Микола*, Юлія; Олексин Андрій.
240 Магоцький Іван*, Марія; Смігуровський Володимир*.
251 Голод Іванна.
266 Базар Мирон.
267 Терпак Михайло*.
277 Колінська Юлія, Мельник Тиміш*, Якимів Григорій.
287 Геців Тадей*.
291 Кірик Федір, Ярослава.
321 Сохецький Михайло.
323 Палій Михайло, Марія.
325 Вула Роберт І*.
334 Фединяк Степан*.
336 Мельникович Михайло*.
341 Лисай Євген*.
346 Мацина Омелян.
361 Ненадкевич Микола.
371 Стон Данна.
375 Прядка Василь, Анна.
385 Вриковський Демян*, Катерина; Підгайна Анна.
397 Мартинович Микола*.
411 Мацюк Дора.
422 Цікало Марія.
430 Васараб Катерина.
432 Біленький Петро*, Марія.
445 Заяць Ірина.
458 Канцяр Іван, Ніна.
461 Жук Петро*.
466 Лаврук Іван*, Ярослава.
471 Брикович Марія.
472 Вижницький Павло, Ірина.
473 Захаркевич Василь*, Елвіра; Солодуха Мирон, Марія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

7 Мілярді-Секера Катерина.
8 Поступак Шарльота.
42 Мойтер Юрій К.*, Ничка Олександер.
44 Корич Люба.
45 Маслій Марія.
63 Вулф Юлія.
76 Реддінгтон Марія.
102 Шах Микола*.
106 Гавришків Микола, Пуп Костянтин*, Софія; Турчин Ілля.
112 Грабський Роман, Марія.
125 Еліяшевський Олег*.
131 Куляс Мирон*, Остап, Ярослав*, Юліян Е.*, Саверія.
139 Заставний Клим*, Емілія.
164 Лило Іван*.
175 Мочерад Петро*, Софія.
183 Фенюк Степан С.
204 Салик Степан*.
210 Голій Павло.
220 Пітула Мирослав М*.
221 Луцик Роман*, Олександра; Рибак Іван, Марія.
222 Сушко Михайло.
223 Вернер-Мазур Іванна.
230 Волотенний Михайло, Анастасія; Стрілка Іван, Марія.
233 Осідач Мирон.
235 Бобак Лілея А.
240 Кладочна Ольга.
254 Неїлко Михайло, Шешурак Петро, Ірина.
281 Шкодин Михайло*.
284 Бравн Софія, Нішке Василь*, Петерсон Леонард*.
292 Карпяк Іван, Марія; Кримінець Андрій, Теодосія.
293 Д-р Макарушка Богдан.
302 Луцишин Катерина.
350 Слобода Григорій*.
364 Іваник Анна, Малицький Андрій, Марія.
367 Баран Ольга, Віжок Петро.
379 Даниляк Василь, Магдалина; Демчук Катерина. Ільків Марія, Лисканич Наталя, Попель Маріян, Ярослава; Соломко Петро*, Сточанська Марія.
385 Муха Микита*, Софія.
386 Кузняр Анастасія.
406 Ковальчик Анна.
414 Фіголь Марія.
423 Бехматюк Степан*, Катерина.
435 Декер Наталя, Семків Андрій*.
457 Татаринів Пилип.
472 Солган Ярослава.
473 Дзендзя Василь, Мельник Степан*.
481 Макар Григорій*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

399 Теодорович Юрій, Пелагія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

8 Кендзерський Микола, Турчин Микола.
20 Гринчишин Семен, Когут Ярослава.
45 Совірка Катерина.
49 Турило Петро*.
64 Гладич Петро.
67 Чировський Іван.
70 Пілевич Дмитро.
73 Накопинський Павло.
91 Рудавський Микола.
94 Пінський Иосип*.
98 Лукасик Аполінарій.
103 Ковтун Олена.
112 Цапик Кароліна.
117 Кучма Симон.
122 Давидчук Ілля.
137 Колнос Михайло*.
140 Нановський Степан.
158 Шиш Карпо.
163 Нагурна Розалія, Пискор Юрій*.
184 Шевчук Олекса.
204 Ярич Алвина.
213 Бурбела Іван*.
221 Деркач Калина.
235 Андриц Олена.
239 Білас Олексій, Слобогін Пелагія.
243 Гавришків Олена.
257 о. Мироценко Ананій.
274 Петрик Анна.
276 Симко Степан мол.
287 Якимів Михайло*.
293 Ласевич Ксеня.
299 Веремчук Семен.
316 Кущак Микола 2.
324 Колісник Павло.
325 Таран Володимир С.*, Швидрик Михайло*.
361 Марчак Катерина.
376 Голин Едвард Ф*.
406 Поляновський Михайло.
422 Тищук Тихон.
432 Машталяр Петро 2.
441 Мазанський Онуфрій*.
448 Павлюк Петро*.
458 Чабан Денис*.
489 Архиєп. Руденко Палладій.
490 Паньків Анна.

Акцидентове Забезпечення

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

6 Ядковський Іван И. мол.
10 Ватицький Нелсон І., Осип, Юлія В.
42 Матвіїшин Степан.
47 Давний Данило мол., Олена.
75 Дорсон Джойс М., Урсула.
78 Карлаза Арлена, Мелчіоні Степан Г., Смолій Імелда М.
94 Соколів Анатоль.
106 Антонович Борис.
161 Кристик Франко А.
174 Слусарчук Марко.
176 Лешко Юрій.
180 Бойко Христофор А.
217 Романчак Мирон.
221 Олексюк Павло Ю.
233 Дейчаківський Микола, Дирів Юрій, Новицький Андрій Р., Ратич Михайло, Станчак Степан.
240 Пігуляк Богдан, Хамуляк Марія.
277 Тара Микола.
295 Норман Марія.
305 Зубач Иосип А. ст.
307 Галонзка Тарас П.
320 Ричардсон Иосипина Т., Сливка Іван.
407 Кузьма Володимир.
426 Шевчук Василь, Ріта М.
441 Лущак Петро, Мигаль Роман.
443 Процик Анна.
462 Клюн Ярослав.
484 Гнатів Любомир.
495 Федорків Іван.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО

Відд.:

27 Гординська Лариса С.
78 Смолій Иосип*.
133 Дубас Анна, д-р Кравчук Рома І.*, Мотуз Іван Д.*, Тофел Володимир А*.
340 Козак Михайло*.
430 Свистун Теодор І*.
461 Субосите Розамарія.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

82 Самокишин Ніна.
123 Ґула Юрій В*.
131 Гулик Іван В*.
146 Щпорлюк Марія А.
204 Томан Віра К.
214 Шібельбейн Едмунд*.
221 Немет Микола І., Бернадета Р.
222 Іваницшин Ірина, Крушалович Богдан П*.
252 Кот Степан*.
291 Дзюба Степан*.
334 Задорецький Юрій М*.
347 Васюта Лев*, Лабак Петро А*.
316 Серкус Максим*.
423 Брадун Степанія, Синенький Иосип*.
430 Цибак Михайло*.
440 Ганкевич Юрій Я.*, Пирожак Іван*.
460 Козак Степан*.
461 Вубна Михайло*.
478 Заяць Ядвига.
492 Світуха Микола*, Шульгин Ігор*, Костянтин*, Наталя, Олександра.
505 Гривків Едвард*.

ЗАВВАГА: Зіркою (*) є позначені прізвища тих дорослих членів-мужчин, які не платять передплати на газету.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ

(Стан з 30 вересня 1971 р.:)

Старий рід забезп.	64
Кляса О	242
Кляса Т	3,941
Кляса W	12,514
Кляса Р 20	14,113
Кляса Е 20	10,028
Кляса Е 65	2,243
Кляса Р 65	1,460
Кляса DP 60	284
Кляса DP 65	392
Кляса ADD	4,193
Кляса Т 10	210
Кляса Т 5	40

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ

Кляса 4 Р	76
Кляса 5 Е	126
Кляса Р 20	224
Кляса Е 20	214
Кляса 6 С	1
Кляса Р 65	11
Кляса Е 65	17
Кляса Е 18	8
Разом:	50,401

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ

(Стан з 30 вересня 1971 р.:)

Клясва 1-ша	788
Кляса 2-га	235
Кляса 4 Р	1,000
Кляса 5 Е	1,491
Кляса 6 С	100

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса Е 20	5,847
Кляса Е 18	4,643
Кляса Е 65	256
Кляса Р 20	7,186
Кляса Р 65	149
Разом:	21,695

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНС:

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
Стан з 31 серпня 1971.:	25,399	58,973	4,175	88,547
Активні члени:				
(Приріст у вересні 1971 р.:)				
Нові члени	150	164	42	356
Прийняті наново	27	30	9	66
Прийняті з перех. листами	7	16	—	23
Зміна кляс забезпечення	1	13	—	14
Прийняті з Департ. Молоді	—	3	—	3
Разом:	185	226	51	462
(Убуток у вересні 1971 р.:)				
Суспендовані члени	69	65	33	167
Відійшли з перех. листами	8	16	—	24
Зміна кляс забезпечення	4	13	—	17
Відійшли до дорослих	3	—	—	3
Померли	2	53	—	55
Вибрали грошові звороти	27	41	—	68
Відійшли з випл. п. сум. заб.	87	79	—	166
Виплатили вповні вкладки заб.	43	85	—	128
Відійшли на част. випл. заб.	—	—	—	—
Відійшли на безпл. прод. заб.	—	2	—	2
Разом:	243	354	33	630
Члени, які виплатили вкладки:				
(Приріст у вересні 1971 р.:)				
Виплачене забезпечення	43	85	—	128
На безпл. продовж. забезп.	20	34	—	54
Разом:	63	119	—	182
(Убуток у вересні 1971 р.:)				
Померли	1	3	—	4
Вибрали готівку	11	15	—	26
Привернені в актив.	12	12	—	24
Вигасло прод. заб.	5	5	—	10
Разом:	29	35	—	64
Разом усіх членів УНСоюзу: з кінцем вересня 1971 р.:	25,375	58,929	4,193	88,497

УВАГА!

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті поврослі члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовому звіті за вересень 1971 р. суспендованими можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з винятком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж вересня 1971 року взяли перехідні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу

ВОЛОДИМИР СОХАН
Заст. гол. предсідника
і рекордовий секретар

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА У.Н.СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1971 Р.

Прибутки:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив
1	177.00
2	184.17
3	226.41
5	839.51
6	227.63
7	331.28
8	1,615.75
9	131.15
10	48.23
11	90.02
12	59.55
13	857.26
14	1,195.67
15*	341.86
16	497.09
17	215.40
18	16.76
19	268.92
20	1,663.84
21	530.41
22*	1,635.24
23	248.22
24	164.66
25	1,350.44
26	7.09
27	922.62
28	6.42
29	175.05
30	102.51
31	52.60
32	196.76
33*	781.75
34	181.22
35	844.59
36	247.26
37	490.13
38	515.48
39	1,571.25
40*	131.48
41	42.89
42	2,395.18
43	104.59
45	484.46
46	251.12
47	262.73
48	555.78
49	308.98
50	152.93
52	280.56
53	644.35
54	288.70
55	564.94
56	196.30
57	378.63
58	232.81
59	940.57
60	94.11
62	21.41
63	1,544.37
64	241.85
65	137.22
67	337.41
68	137.36
69	298.63
70	213.85
72	28.03
73	83.88
74	37.33
75	403.54
76	1,709.18
77	52.69
78	385.71
81	119.60
82	1.048.57
83	848.27
84	68.24
85*	272.82
86	205.20
87	47.09
88	1,100.70
90	476.90
92	85.58
93	432.06
94	1,592.45
95	24.45
96	659.62
97	75.90
98	45.51
99	145.19
100	63.40
101	436.19
102	1,382.27
103	205.50
104	383.33
105	259.74
106*	1,909.80
107	107.37
108	52.65
109	297.37
110	71.61
111	41.54
112	282.37
113	554.08
114*	1,792.34
115*	271.89
116	736.62
117	32.12
119	115.26
120	629.82
121	327.13
122	99.05
123	359.95
124	123.63
125	530.04
126	77.26
127*	2,444.53
128	374.36
131*	1,959.72
132	190.73
133*	2,255.92
135	7.93
136*	128.24
137	751.43
138	59.42
139*	743.89
140	159.27
141*	19.80
142	436.23
143	120.94
144	274.31
145	84.64
146	521.74
147	1,672.39
148	42.82
149	151.97
150	319.21
151	285.17
152	65.11
155	2,001.48
156	528.07
157	290.85
158*	2,236.43
161	1,016.73

Відділ	заплатив
163*	1,323.62
164	236.46
165*	228.44
167	44.66
168	587.75
169	107.22
170	866.01
171	1,408.29
172*	607.88
173	872.46
174*	943.46
175	944.73
176*	174.84
177	320.53
178	163.66
179	144.48
180	308.12
182	845.40
183	1,181.14
184	456.55
185	36.58
187	69.21
190	27.12
191	1,447.42
192	440.94
193	18.38
194	940.83
195	13.41
196	18.80
197	16.75
199	130.64
200	186.12
201	28.09
202*	34.84
203	144.80
204	1,843.25
206	628.60
207	178.54
208	38.50
209	49.81
210	188.96
211	319.41
213	313.05
214	247.34
215	38.88
216*	1,608.96
217	1,586.54
218	306.22
219*	1,277.80
220	996.88
221	2,783.53
223	335.88
224	141.15
225*	12.84
226	407.66
228	12.02
230	1,354.62
231	258.25
233	473.62
234	663.06
235	931.33
236	283.20
237	303.83
238	1,270.23
239	420.60
240	2,373.33
241	34.48
242*	1,061.38
243	359.27
244	11.85
245	617.87
247*	422.33
248	100.78
251*	770.02
252	214.68
253	294.07
254	776.52
256	231.95
257*	1,444.86
258	29.54
259	392.82
260	158.89
261	442.59
263	16.29
264	67.23
265	64.56
266	1,363.43
267*	947.41
270	632.42
272	100.17
274*	313.70
275	74.77
276	456.39
277	1,771.32
278	149.30
279	45.42
280	103.55
281	771.66
282	79.19
283	567.35
284	312.04
285	242.88
286	270.72
287	1,551.21
288	122.11
289	454.27
290	243.30
291*	1,012.12
292	2,358.04
293	957.56
294	17.66
295	834.08
296	359.09
297	13.86
299	128.14
300	89.58
301	431.81
302	4.00
303	157.36
304	501.48
305	609.88
306	118.29
307	377.05
308	264.24
309	58.92
311	62.38
312	103.01
313	29.62
316	1,742.47
317*	740.68
318	80.39
319	138.41
320	572.24
321	459.39
322	84.03
324	89.33
325	1,195.55
327	1,067.05
330	434.61
331	182.76
332	112.95
333	66.59

Відділ	Заплатив
334	465.80
335*	218.58
336	661.32
337	807.81
338	188.36
339	220.79
340	691.56
341*	1,212.19
342	333.49
343	134.88
344	352.40
345	527.08
346	977.12
347	554.45
348	328.77
349	747.47
350	630.32
351	21.61
352	2,464.51
353	649.45
354	210.13
355	290.11
356	746.55
357	60.15
358	247.66
360*	934.18
361*	2,994.07
362*	197.75
363	99.72
364	1,145.84
365	17.33
367	1,188.69
368	51.55
369	100.98
370	1,824.34
371	1,524.99
372	1,229.00
374*	4,449.76
375	1,335.06
376*	79.17
377	56.88
378*	103.88
379	3,840.51
382	94.15
383	661.04
385	1,648.95
386	391.08
387*	515.62
388	252.43
390*	50.52
391	243.81
393	54.09
394	93.59
395	30.10
397*	3,033.42
399	1,068.03
401	35.05
402*	539.02
404	161.30
406	460.62
407	892.15
408	369.83
409	200.58
411	597.36
412	81.83
413	146.50
414	1,251.82
417	80.58
418*	474.75
419	25.28
421*	261.22
422	732.38
423*	1,763.54
424	109.69
425*	38.42
429	50.72
430	770.41
432	3,020.99
433	210.78
434*	1,013.83
435*	188.55
436	472.21
437	1,257.06
438	124.51
439*	1,709.36
440	1,713.07
441	310.19
443	129.44
444	263.84
445	861.73
446	16.36
448	262.69
450	630.49
451	328.40
452	415.23
453*	70.89
454*	661.68
455	118.64
456	346.18
457	436.65
458	777.72
459*	292.08
460	1,006.77
461	963.49
462	88.44
463	103.35
464	664.21
465	615.82
466	590.03
467	27.97
469	410.39
470*	106.20
471	1,250.70
472	518.75
473	834.49
474	65.74
476	142.30
477	46.93
478	134.92
479	47.10
480*	606.23
481	511.79
484	1,080.71
485*	48.51
486	607.88
487	247.66
488	50.63
489*	193.60
490	131.38
491	563.32
493*	141.96
495*	595.93
496	105.94
497*	317.33
498	263.08
499*	177.51
500	97.49
501	15.56
503	273.08
504*	154.03
505*	148.20
506	49.07

Вкладки зібрані у всіх клясах життєвого забезпечення .... $ 223,056.43

Секретарі й Організатори! Використайте осінню кампанію УНСоюзу для здобуття великих бонусів за число нових членів і суму їх забезпечення.

Секретарі й Організатори: придбавши 25 членів Ви зможете перебути тиждень на Союзівці без оплати. За 50 членів — два тижні!

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	заплатив
6	20.20
10	15.10
14	4.55
16	26.35
17	5.90
21	31.40
25	15.95
27	16.30
37	1.35
39	9.20
42	32.50
43	6.30
47	8.60
48	11.00
49	9.20
53	12.20
55	6.35
59	4.50
68	2.95
76	103.50
78	23.40
82	12.40
83	43.70
90	7.10
93	85
94	17.00
96	7.20
101	6.30
102	3.30
103	4.05
105	15.60
106*	10.40
110	2.45
114*	10.05
115	20.35
116	13.40
120	15.90
123	21.80
124	1.70
125	1.90
127*	11.00
131*	6.85
133	52.40
139*	2.20
142	3.60
146	44.65
147	22.50
149*	15.60
150	2.00
155	10.00
157	7.50
158*	35.15
161	1.70
164	1.10
170	3.55
171	50.80
172	54.90

Відділ	Заплатив
173	52.15
174*	66.45
175	16.40
180	9.20
182	38.65
183	60.00
184	1.10
191	4.00
194	20.30
204	18.55
206	5.50
208	1.35
214	6.00
218	17.00
219*	67.75
221	81.70
226	24.80
231	85
233	51.25
234	1.25
235	11.00
238	4.80
239	13.30
240	87.10
242*	2.20
245	4.80
247*	2.00
251*	6.80
254	1.10
257*	13.55
266	11.35
268	21.80
270	15.25
277	57.60
278	7.05
280	9.20
282	85
287*	28.85
292	18.80
295	61.65
301	4.45
304	1.90
309	8.60
316	3.95
317*	25.30
320	9.80
325	15.20
327	69.70
333	18.40
334	3.00
336	12.20
337	17.80
340*	12.15
341*	17.65
344	10.30
345	21.05

Відділ	Заплатив
346	34.20
349	27.15
353	20.95
355	11.00
360*	57.30
361*	60.25
368	85
371	58.85
372	22.00
375	33.70
383	9.20
385	57.60
387*	9.20
394	26.10
397*	9.20
399	21.80
402*	50.45
404	21.40
407	43.40
408	59.10
411	21.60
418*	27.90
419	2.45
422	5.70
423*	40.70
424	10.40
430	35.45
432	39.60
434*	18.80
437	42.55
439*	47.55
440	95.10
443	10.95
444	2.90
445	80.00
446	3.65
448	14.00
456	5.40
460	11.00
461	16.25
465	2.45
469	23.20
471	7.40
472	5.20
473	14.00
480*	31.00
484	1.70
486	5.05
491	30.70
493*	8.00
495*	12.40
498	2.20
500	5.40
503	18.50
506	22.00

Вкладки зібрані від членів в клясі Акцидентового Забезпечення .... $ 3,432.45

Прибутки:

за місяць вересень 1971 року

Членські вкладки	226,488.88
Відсотки від бондів	130.14207
Прибутки від реальности в Кергонксон, Н. Й.	62,133.77
Відсотки від гіпотечних позичок	37,848.25
Прибуток друкарні й книгарні	34,828.80
Податок від заморгеджованих реальностей	4,300.00
З продажі англомовної Енциклопедії Українознавства	3,453.41
Зворот федеральних податків і соц. забезпечення працівників	3,372.61
Чинш від реальности в Джерзі Сити	2,000.00
Відсотки від членських позичок	1,621.04
Зворот інвестиційних видатків	300.00
Зворот стейтових податків і забезпечення від безробіття	221.56
Пожертви до Фонду Наглої Потреби	216.23
Зворот коштів обласних засідань	150.00
Зворот кан. податків і пенсійної оплати за працівників	136.95
Зворот коштів подорожі обласних організаторів	100.00
Зворот стипендії	69.00
Повернений грошовий зворот	67.62
Зворот за телефон	2.06
Разом	$507,452.25

ІНВЕСТИЦІЇ

Сплачено гіпотечних позичок	86,817.12
Сплачено позичок на членських грамотах	15,138.62
Разом:	$101,955.74

ПОВТОРЕННЯ:

Сплачено інвестицій	101,955.74
Членські вкладки, відсотки від інвестицій і звороти	507,452.25
Разом — прибутки за вересень:	$609,407.99

Видатки:

ВИПЛАТИ З ФОНДІВ ЗАБЕЗПЕЧЕНЕВИХ

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ:

за місяць вересень 1971 раку

8 Кендзерський Микола	500.00
39 Заяць Иосиф	500.00
40 Вітковський Иосиф	500.00
40 Макаровський Андрій	1,000.00
45 Совірка Катерина	500.00
53 Воронська Катерина	500.00
70 Пилевич Дмитро	1,000.00
73 Накопінський Павло	1,000.00
76 Стиранець Михайло	1,000.00
84 Гоголь Анастазія	250.00
91 Солончак Стефан	1,000.00
94 Косців Стефан	500.00
106 Дрогомирецький Іван	500.00
112 Цапик Каролина	1,000.00
122 Давидчук Ілля	1,000.00
125 Гаврилишин Нетя	1,000.00
127 Білий Григорій	1,000.00
140 Нановський Стефан	1,000.00
151 Рудик Марія	500.00
153 Яхвак Сабіна	500.00
167 Василишок Тома	500.00
175 Тарновецька Любов	1,000.00
175 Брилинський Михайло	1,000.00
176 Фльора Тома	500.00
183 Бойдуй Петро	1,000.00
217 Ерсенюк Дмитро	500.00
220 Фльора Тома	500.00
221 Букачик Антін	1,000.00
221 Деркач Калина	500.00
222 Групкевич Мотря	1,000.00
235 Андрищ Галина	1,000.00
247 Гарванко Анна	1,000.00
251 Савчин Катерина	500.00
266 Содаль Григорій	1,000.00
266 Содаль Григорій	500.00
266 Мигулинський Данило	500.00
275 Гречин Павлина	500.00
287 Бонк Петро	1,000.00
292 Русель Марія	500.00
293 Лясевич Ксеня	500.00
294 Куришкін Анна	750.00
296 Жак Стефан	1,000.00
300 Канчак Франко	1,000.00
316 Білицький Карло	500.00
316 Кущак Микола	500.00
316 Куяк Микола	500.00
331 Костів Василь	1,000.00
345 Гайдак Микола	1,000.00
345 Гайдак Микола	1,000.00
345 Гайдак Микола	500.00
361 Марчак Катерина	2,500.00
373 Ялечко Анна	500.00
373 Мартинюк Володимир	1,000.00
385 Цюропайлович Іван	500.00
387 Осовський Іван	1,000.00
406 Полянський Михайло	648.00
423 Даниленко Олександер	500.00
423 Даниленко Олександер	500.00
432 Перейма Іван	500.00
445 Шепертицький Володимир	500.00
448 Голодівський Василь	300.00
490 Панків Анна	500.00
Разом:	$45,948.00

ІНШІ ВИПЛАТИ З ФОНДІВ ЗАБЕЗПЕЧЕНЕВИХ:

Виплати дозрілих вивінувальних грамот	122.959.38
Видатки друкарні й книгарні	34,997.65
Грошові звороти	26,862.83
Свобода за орган	24,600.00
Платня працівників	12,504.76
Винагорода відділових організаторів	9,039.00
Федеральні податки і соц. забезпечення працівників	5,832.17
Платня головних урядовців	5,583.35
Винагорода обласних організаторів	4,485.50
Кошти видання англомовної Енциклопедії Українознавства	3,290.92
Кошти подорожей обласних організаторів	2,444.54
Загальні кошти подорожей	1,950.03
Канадські корпораційні податки від вкладок	1,657.23
Поштові оплати	1,009.63
Чинш за канцелярії	1,000.00
Вкладки за реасекурацію	980.65
Виготовлення друків	844.76
Видатки на реальности при Гоум Ев., Бронкс, Н. Й.	803.00
Телефон	620.25
Обслуга машин IBM	448.66
Пенсійна оплата працівників	433.34
Оголошення	388.43
Лікарські бадання нових членів	355.40
Видатки за актюарія і статистику	322.06
Видатки на реальности при 316 Александер Ев., Бронкс, Н. Й.	293.00
Вкладки за дітей, яких родичі померли	216.48
Загальні канцелярійні видатки	150.53
Канадські податки і пенсійна оплата за працівників	136.95
Кошти вдержання Канадійської Канцелярії	100.00
Інвестиційні видатки	100.00
Кошти обласних засідань	70.50
Видатки на реальности при 77-83 Гренд Ст. Джерзі Сити	53.24
Дивіденда для наново прийнятих членів	41.45
Податки від заморгеджованих реальностей	31.14
Спортова акція	23.18
Книжки й друки	18.00
Разом:	$264,646.01

ПОВТОРЕННЯ:

Виплати посмертних допомог	45,948.00
Інші виплати	264,648.01
Разом — виплачено з Фондів Забезпеченевих:	$310,596.01

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З ФОНДІВ БРАТСЬКИХ

в місяці вересні 1971 року

36 Ляса Юстина	30.00
37 Хитра Марія	30.00
37 Гнатюк Василь	30.00
39 Каменюк Михайло	30.00
39 Ківерчук Іванна	30.00
39 Романюк Анна	30.00
50 Каржен Пелагія	30.00
67 Чеповський Іван	30.00
78 Кіщьо Марія	30.00
94 Шеремета Варвара	30.00
99 Іцків Юстина	30.00
105 Верещинецький Осип	30.00
111 Кушик Микола	30.00
112 Стаховяк Василь	30.00
113 Кузьмичак Анна	30.00
113 Нізельська Катерина	30.00
113 Корчок Анна	30.00
114 Пелипенко Софія	30.00
116 Веремієнко Людмила	30.00
119 Кравль Павлина	30.00
121 Ткач Юрій	30.00
121 Тибінко Іван	30.00
127 Грега Глорія О.	30.00
131 Стадник Ірена	30.00
131 Стацько Дарія	35.00
155 Гураль Агафія	30.00
155 Кмець Анна	30.00
155 Рилик Ева	30.00
163 Чичула Ольга	30.00
192 Михальський Михайло	100.00
204 Порада Марія	30.00
221 Куньо Катерина	30.00
221 Чикало Анна	30.00
226 Григоришин Марія	30.00
233 Процьь Петро	30.00
235 Страхоцький Василь	30.00
238 Литвинів Володимир	30.00
238 Поліщук Анна	30.00
239 Блюй Иосифина	30.00
240 Олексій Григорій	30.00
266 Камінський Іван	30.00
277 Воробей Віра	30.00
286 Барна Іван	30.00
289 Михайлонка Юхим	30.00
289 Стінер Марія	30.00
345 Марущак Юрій	30.00
348 Платеняк Анастазія	30.00
352 Ковалик Іван	30.00
352 Весоловський Михайло	30.00
352 Зуль Марія	30.00
361 Сосницька Марія	30.00
361 Гармаш Григорій	30.00
361 Гармаш Анна	30.00
361 Стусик Іван	30.00
361 Стусик Марія	30.00
361 Поваленний Іван	30.00
361 Колодій Теодозія	30.00
364 Самсон Іван	30.00
364 Крук Еміль	30.00
364 Драган Софія	30.00
367 Пудін Василь	30.00
368 Велецька Катерина	30.00
369 Новацький Стефан	3000
369 Новацька Марія	30.00
371 Сімянцев Софія	30.00
371 Підгірний Микола	30.00
422 Клос Олена	30.00
423 Петрів Петро	30.00
430 Матієвич Теодозія	30.00
29 Гроньо Стефан	30.00
77 Телевяк Тетяна	30.00
456 Лазар Григорій	30.00
506 Гладчук Арсен	30.00
418 Пежук Володимир	30.00
Разом:	2,325.00

ІНШІ ВИПЛАТИ З ФОНДІВ БРАТСЬКИХ:

СТИПЕНДІЇ ДЛЯ:

Університету Альберти	100.00
Університету Манітоби	100 00
Галини Дуди	500.00
Квітки Цісик	400.00
Оксани Клос	400.00
Дарії Стець	400.00
Ольго Захарко	400.00
Івана Городиського	400.00
Елизавети Северичевко	500.00

ПОЖЕРТВИ ДЛЯ:

Василя Авраменка	200.00
Укр. Історичного Товариства	100.00
Світового Конгресу Вільних Українців	500.00
Комітету Українців Канади	250.00
Укр. Наукового Товариства ім. Т. Шевченка	250.00
Разом:	4,500.00

ПОВТОРЕННЯ:

Виплата запомог	2,325.00
Стипендії й пожертви	4,500.00
Разом — виплачено з Фондів Братських	6,825.00

ВИПЛАТИ З ФОНДУ СИРІТСЬКОГО

Михайло Єдлицький, Відділ 243	1,030.83
Разом — виплачено з Фонду Сирітського	1,030.83

ВИПЛАТИ З ФОНДУ ЗАХИСТУ

Виплата на реальности в Кірговксон, Н. Й.	66,135.15
Разом — виплачено з Фонду Захисту	66,135.15

ІНВЕСТИЦІЇ

Видано гіпотечних позичок	22,000.00
Видано позичок на членські грамоти	5,091.04
Піднесено вартість реальности в Кергонксон, Н. Й.	5,044.65
Позичка для Укр. Нац. Корпорації для Відновлення Міста	125,000.00
Разом:	$157,135.69

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем місяця серпня 1971 р. осталася	406,532.45
Прибутки за вересень	609,407.99
Разом:	1,015,940.44
Видатки за вересень	541,722.68
Готівка з кінцем місяця вересня 1971 р. осталася	474,217.76

Балянс

СТАН ЧИННИЙ

Готівка	474,217.76
Бонди й стаки	26,038,649.77
Гіпотечні позички	7,754,894.76
Позички на членські грамоти	536,468.04
Реальності	633,210.00
Друк. і електронні машини	32,402.70
Позичка для Укр. Корп. для Відновлення Міста	1,028,539.41
Разом:	$36,498,382.80

СТАН ДОВЖНИЙ

Фонди:

Забезпеченеві	35,868,777.67
Братські	312,371.76
Сирітський	156,734.47
Захисту	128,179.29
Наглої Потреби	32,319.61
Разом:	$36,498,382.80

ПЕТРО ПУЦИЛ
Головний касир

У ЯРОШЕВИЧІВ

Серед української громади в Торонто великим авторитетом, любов'ю і шаною користаються Антоніна та Григорій Ярошевичі — люди мистецтва. Антоніна Ярошевич — професор музики, вона очолює фортепіянову клясу Музичної Школи при православній громаді св. Володимира. Маестро Григорій Ярошевич — великий артист, великий педагог мистецтва і людина - аристократ.

Хоч наш маестро Григорій Ярошевич давно вже відсвяткував з українською громадою своє 65-ліття мистецької діяльности та до нього приходять за словом науки й за доброю порадою численні адепти сцени, початкуючі і не початкуючі артисти, співаки і любителі мистецтва. Вони приходять до нашого корифея сцени, щоб зачерпнути знання, щоб одержати хоч частку з його великого мистецького досвіду, щоб чогось від нього навчитися. Григорій Ярошевич записав себе в історію української національної культури й продовжує записувати, передаючи скарбницю свого мистецького досвіду і знань нашій молоді, яка спрагла мистецьких знань, і прагне чогось світлого, прекрасного.

За кремезною будовою козарлюги Ярошевича ви бачите силюєту незрівняного мистецького велетня, бачите багатющий скарб українського національного мистецтва. І цим скарбом безкорисно, щиро, по-батьківськи му ділиться наш маестро з усіма.

І з його грудей могутнім басом-баритоном, хоч не без певної данини вікові, плавно, з технікою виходить пісня „Ой чого ти Дніпре". Хоч нарікає наш батько на „не те тепер здоров'я" і на „не той тепер вік", хоч його полудень минув уже яких 35 років тому, але від співу його не можна відірватися, не зважаючи на нотки неколишньої молодости.

Наш маестро любить поділитися із своїми друзями багатими спогадами зі свого мистецького життя, спогадами про видатних мистців, артистів та співаків. Якраз, під час приємного слухання таких розповідей, з уст нашого маестро, я відкрив ще одну живу, глибоку і недоцінену рису його мистецького таланту — рецитацію. Насправді, батько сцени демонстрував, як один із його приятелів-артистів рецитував „Не називаю її раєм" Т. Г. Шевченка. І ця демонстрація рецитації вийшла таким неперевершеним зразком мистецького віддання живого слова, якого я ще не чув в уст наших рецитаторів молодшої генерації. Я вірю, що цю рецитацію, пощастить записати на стрічку й зберегти як зразок справді живого слова для майбутнього.

Не завжди пощастить вам побувати в товаристві обох — Антоніни і Григорія Ярошевичів бо Антоніна Ярошевич увесь час займається: вона веде ціле покоління нашого молодого доросту до вершин музичного мистецтва. Тут, в її домі пізнаються молоді таланти, спрямовуються в найбільш відповідні до нахилу напрямки, тут — справжня кузня молодих піяністів і співаків. Спостерігаючи, новенький будинок Ярошевичів, до якого, ввесь час заходять учні та молоді адепти мистецтва, ви однак не можете уявити загального числа школи Ярошевичів. Ось, чому день 29-го червня 1971 р. — день концерту учнів Музичної Школи Професора Музики Антоніни Ярошевич в залі катедральної православної громади послужив нагодою побачити всю школу, у всій її повноті і почути концерт.

Концерт учнів Антоніни Ярошевич

Я не думав, що побачу багато учнів Музичної Школи в такий гарячий вологий день. Яке велике було моє здивування, коли я побачив заповнену залю учнями, батьками та зацікавленими слухачами. Яких півсотні молодих дівчат та юнаків під гучні оплески присутніх виказали, чого вони навчилися під умілим керівництвом музика-педагога пані А. Ярошевич.

Слухаючи цей концерт ви не можете збагнути чи до цієї школи приходять лише найздібніші і найталановитіші діти нашої громади чи це діло Антоніни Ярошевич. Серед учнів бачимо й таких, що виконували твори своєї власної композиції, як наприклад „Сонату" сина відомого маляра Петра Сидоренка — Василя Сидоренка, „Море" — власний твір Михася Куліша. Чимало учнів виконували твори українських композиторів і ці твори викликували подвійну приємність у вашому єстві, створюючи гордість і вдячність супроти молодих виконавців і їхньої заслуженої вчительки — А Ярошевич. З таких, особливо запам'яталося мені виконання Наталкою Сандул „Хусточки" Зінтарського.

На особливу увагу заслуговують концертові точки студентів старших кляс цієї школи. Деякі з них давно вже переросли рямки шкільного концерту і своїми віртуозними виконаннями клясиків - композиторів заслуговують на виступ зі своїми власними концертами, не лиш на українській сцені. До них належать: Марта Винницька, Лярнса Кузьменко і Вікторія Мазур. Це був справжній концерт фортепіянової кляси школи, А. Ярошевич. Ви заслухалися у чарівні звуки клясичної музики у виконанні — обдарованої української молоді.

Бурхливі, оплески, овації, квіти, слово поздоровлення від Управи Катедральної Громади, яке виголосив Р. Лібер, вдячність батьків — це плоди і духова пожива в житті обох Ярошевичів, які пробують тримати чистою тропу до висот національного мистецтва для молодого українського покоління.

С. Лантух

Школа вшанувала свого померлого учня

Джерзі Сиmі (З.С.). — „Якщо б цей юнак не осягнув нічого більше, як тільки це, що своєю прикладною поведінкою був дороговказом для нас усіх, то він вже сповнив би свою місію на землі за короткий час свого життя," — сказав о. Антін Борса, парох української католицької церкви св. апп. Петра і Павла в Джерзі Сиmі, Н. Дж., минулої суботи, 23-го жовтня, під час короткої, зворушливої церемонії посвячення нагороди-відзначення бл. п. Бориса Драгана, випускника місцевої парафіяльної школи, який помер передчасно і ненадійно два роки тому на 16-ій весні свого життя. Отець декан А. Борса промовляв коротко до зібраних в бібліотеці учнів старших кляс місцевої Школи Українознавства, учителів, сестер Вероніки, теперішньої принципалки, і Корнелії, колишньої директорки, батька бл. п. Бориса і малого круга приятелів, серед них гол. предсідника УНСоюзу Йосипа Лисогора. Довкруги на підвищенні поставленої грамоти-відзначення, обведеної вишивкою і цвітами, стояли шкільні товариші бл. п. Бориса — Михайло

св. п. Борис Драган

Лисак, Олег Джиджора, Степан Кричковський, Роман Микитюк і Юрій Вірт. Плякат-відзначення, надане бл. п. Борисові середньошкільною Академією Арчмір в Клеймонт, Дел., у формі 4-річної стипендії у висоті $1,200 річно, буде вміщене перманентно в бібліотеці після посвячення його о. Борсою.

„Це особисте відзначення бл.п. Бориса, яким він рівнож здобув признання для нашої школи, хай буде прикладом - дороговказом для вас і для тих, що прийдуть по вас," — говорив о. Борса, цитуючи слова признання від о. Юстина Б. Дини, ректора Академії Армір, яку бл. п. Борис учащав через два роки, поки невмолима смерть забрала його з цього світу.

Бл. п. Борис Драган, уроджений 24 липня 1953 року, закінчив з відзначенням українську католицьку парафіяльну школу св. апп. Петра і Павла в Джерзі Сиmі в 1967 році і восени того року вступив до Академії Арчмір. Прикладний пластун гуртка „Тигри" при місцевій Станиці, бл. п. Борис був визначним учнем, знаменитим спортовцем і активним членом молодечих гуртків при школі. Втративши маму на дев'ятому році життя, він виховувався під сумлінною опікою старшої сестри Оксани і батька. Помер бл.п. Борис Драган 20 вересня 1969 року. Мементо про його прикладне життя, у формі відзначення, буде окрашувати бібліотеку школи, в якій він вчився і якій він приніс особливу честь.

Про це тривке утривалення пам'яти Бориса в його школі подбала його тодішня директорка та опікунка сестра Корнелія, ЧСВВ.

Володимир Стахів, видатний діяч і публіцист, помер у Мюнхені

(Закінчення зі стор. 1-ої)

зковим Провод уУкраїнських Націоналістів (ПУН) з німецькою пресою та політичними колами. Під час відвідин Західньої України в 1933 році був заарештований польськими властями та ув'язнений у Львові. В роках 1938-39 був уповноваженим ПУН для ведення інформативної акції в справі Карпатської України. Після проголошення відновлення Української Державности у Львові в червні 1941-го року св.п. Володимир Стахів був членом Правління та уповноваженим для ведення зовнішніх справ. За ввесь час цієї своєї активности, він мав поважний вплив на формування української визвольної політики. Дня 15-го вересня 1941-го року його заарештувало ґестапо та, після кількамісячного ув'язнення в Берліні, запроторило його до концентраційного табору в Саксенгавзені, в якому він перебув до осени 1944-го року. Після звільнення, поселився в Мюнхені, де й проживав до кінця свого життя.

Після війни св. п. Володимир Стахів був членом Проводу ЗЧ ОУН, Політичної Ради ОУНз, Закордонного Представництва Української Головної Визвольної Ради (УГВР), головою Ліґи Українських Політичних В'язнів, головою Спілки Українських Журналістів, редактором журналу вояків УПА „До Зброї", тижневика „Українська Трибуна", двотижневика „Сучасна Україна" і співредактором місячника „Сучасність". Його передчасна смерть залишає велику прогалину в рядах активних, провідних діячів.

Осиротив дружину та двох синів і двох братів та сестру.

СОВЄТСЬКЕ ПОСОЛЬСТВО У ВАШИНГТОНІ кілька разів зверталося до Державного Департаменту з проханням продати Посольству СССР у власність колишню посілість Джорджа Вашингтона, відому під назвою Веллінґтон Фарм, у стейті Вірджінія, поблизу Мавнт Вернон. Державний Департамент дав відмовну відповідь. Совєти хотіли там влаштувати нібито відпочинкову місцевість для своїх службовців у Вашингтоні, а насправді використати це у пропаґандивних цілях, мовляв, у ЗСА можна все купити. Ціна посілости — 1 мільйон долярів.

ЗАНАДТО РЕВНИЙ СТОРОЖ ПРИ БІЛОМУ ДОМІ у Вашинґтоні не впустив конґресмена Вейна Гейса, хоча його викликав Президент на засідання. Трапилось так, що імени В. Гейса не було на списку, і охоронець завернув конґресмена додому, за що потім президент Р. Ніксон його перепросив.

КЕРІВНИК КОМІСІЇ ДЛЯ ДОСЛІДІВ підкупства й хабарництва серед нюйоркської поліції В. Кнапп запропонував, щоб у Ню Йорку була створена постійна діюча комісія „для боротьби проти корупції в середовищі поліційних органів".

ОДЕСЬКИЙ ХОР

В Одесі виступає зформований тому п'ять років Дитячий хор під диригуванням С. Крижанівського. Хор має понад 50 малих співаків з початкових і середніх шкіл, виконує складні твори, в тому і російські, як „Как на дубе", і пропаґандивні, як „Ленін наш" Красотова. Все таки, має досить багато українських пісень, між ними надзвичайно популярну „Ой, вербо, вербо" М. Леонтовича. Деякі закордонні пісні діти співають мовою оригіналів.

У глибокому болю і смутку повідомляємо,
що дня 25-го жовтня 1971-го року помер у Мюнхені, після короткої недуги,
наш БРАТ, ШВАГЕР і СТРИЙКО

св. п. ВОЛОДИМИР СТАХІВ

народжений в Перемишлі, Західня Україна, в 1910-му році.

Горем прибиті:
сестра — ІРИНА ІВАНИШИН з Родиною
брати — ЄВГЕН й ІГОР з Родинами

У глибокому смутку повідомляємо Українську Громаду,
що в понеділок, 25-го жовтня 1971-го року, помер у Мюнхені в Німеччині,
після короткої недуги, на 61-му році життя

св. п.

ВОЛОДИМИР СТАХІВ

член Закордонного Представництва УГВР, довголітній член ОУН, колишній член Проводу ЗЧ ОУН, член Політичної Ради ОУНз, член Українського Державного Правління у Львові в 1941-му році, політичний в'язень польських і німецьких в'язниць та концтаборів, головний редактор Української Пресової Служби, „Української Трибуни", „Сучасної України", співредактор журналів „До Зброї" і „Сучасність", провідний публіцист і політичний та громадський діяч.

ЗАКОРДОННЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО
УКРАЇНСЬКОЇ ГОЛОВНОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ РАДИ

Рідним, Приятелям, Землякам з Угнова і Угнівщини та Знайомим
подаємо болюче сумну вістку, що в неділю, 24-го жовтня 1971 р. у Гемпстед, Н. П.
відійшла несподівано у Вічність на 79-му році трудолюбивого життя,
наша Найдорожча і Невіджалувана

ДРУЖИНА, МАТИ, ТЕЩА, БАБУНЯ І ПРАБАБУНЯ

бл. п.

КАТЕРИНА ЗАКРЕВСЬКА

з ДАНИЛЕВИЧІВ

народжена в Угнові, пов. Рава Руська, Західня Україна.

ПАНАХИДА буде відслужена в середу, 27-го жовтня ц. р. о год. 8-ій увечері в похоронному дом. Hempstead Funeral Home, при 89 Peninsula Blvd. & Front Street, Hempstead, L.I., N.Y.

ПОХОРОН відбудеться в четвер, 28-го жовтня 1971 року о год. 9-ій ранку з цього ж похоронного дому до української католицької церкви св. Володимира при 709 Front Street, Hempstead, L.I., N.Y., а звідтіля на цвинтар Holy Rood Cemetery, при Old Country Rd. & Post Avenue, Westbury, L.I., N.Y.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Безмежним горем прибиті:

чоловік — СЕМЕН ЗАКРЕВСЬКИЙ
дочка — МАРІЯ СТИРКО з чоловіком ВАСИЛЕМ
дочка — ТЕОДОСІЯ КОЗЛОВСЬКА з чоловіком ІВАНОМ
дочка — ЄВГЕНІЯ КУБАНСЬКА з чоловіком МАРІЯНОМ, в Польщі
син — АНДРІЙ з дружиною ЛІДІЄЮ
внучка — ЄВГЕНІЯ АНТОНЮК з чоловіком МИРОСЛАВОМ і дітьми
внучка — МАРІЯ ГОЛЬЦВАЙС з чоловіком РОБЕРТОМ і дітьми
внуки — ГРИГОРІЙ КОЗЛОВСЬКИЙ з дружиною ЛІНДОЮ
внуки — ІВАН КОЗЛОВСЬКИЙ та АНДРІЙ й ІВАН КУБАНСЬКІ

ПОПРАВКА

У книзі „Третя Залізна Дивізія", в реєстрі жертводавців, пропущено жертводавця:
Майор ВІКТОР ЧЕКІРДА .... 20.00 долярів
а не $10.00, як подано в ч. 189 „Свободи".
КАПІТУЛА ВИБАЧАЄТЬСЯ ЗА НЕДОГЛЯД.

Капітула Відзнаки
Хреста Залізного Стрільця

У глибокому смутку
ділимося з Друзями, Знайомими і Краянами невимовним горем:
у суботу 23-го жовтня 1971 р. несподівано на удар серця
помер на 68-ому році життя

МІЙ НАЙДОРОЖЧИЙ ЧОЛОВІК І ДРУГ

ВАСИЛЬ ШЕРЕЙ

ПАНАХИДА відбудеться в середу 27-го жовтня о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку.

У ЧЕТВЕР, 28-го жовтня 1971 р. о 9-ій год. ранку **ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА** в катедрі Української Автокефальної Православної Церкви, 160 Вест 82 вул. у Ню Йорку. Після Служби Божої **ПОХОРОН** на українськім православнім цвинтарі в Бавнд Бруку, Н.Дж.

•

Знаючи волю Покійного, прохаю замість квітів на могилу жертвувати на культурні й наукові потреби нашої громади.

У глибокій жалобі
ДРУЖИНА ГАННА ШЕРЕЙ

ЦЕНТРАЛЬНЕ ОБ'ЄДНАННЯ
БУКОВИНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ У ЗСА — ЦОБУ

ділиться сумною вісткою зі своїм Членством
і Українським Громадянством,
що дня 23-го жовтня 1971 р., ненадійно і передчасно
відійшов у Вічність

сл. п. ВАСИЛЬ ШЕРЕЙ

нар. 1904 р. у Чернівцях на Буковині,

член Управи ЦОБУ та Української Буковинської Громади в Ню Йорку, член Українського Академічного Козацтва „Запороже", член б. Українського Спортового Товариства „Довбуш" в Чернівцях та багатьох інших українських організацій на Буковині і на еміґрації.

ПАНАХИДА за спокій душі Покійного буде відправлена в середу, 27-го жовтня в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку, а ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ у четвер, 28-го жовтня у катедрі св. Володимира в Ню Йорку, при 160 Захід 82 вул., а звідси на український цвинтар в Бавнд Бруку, Н.Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

•

Дружині Покійного і Родині в краю висловлюємо щирі співчуття.

УПРАВА

Замість квітів на могилу
бл. п. АННИ ПАРФАНОВИЧ
в Джерзі Сиmі, Н. Дж.
складаю 10.00 долярів
на Фонд будови нової церкви св. Миколая в Брукліні.
• Шановній Родині Покійної наше глибоке співчуття.

Стефан ЦИМБАЛА з Дочкою

Замість квітів на свіжу могилу Дорогої нам

св. п. Ольги Квасниці

$75.00 на „Церкву в Потребі" зложили:

Варка й Ярема Бачинські
Христина й Юрій Ференцевичі
Ганка й Юрій Цьолко
Марта і Роман Квелюки
Роман Ференцевич

Ділимося сумною вісткою
з Рідними, Приятелями і Знайомими,
що у вівторок, 19-го жовтня 1971 р. ненадійно
під час сну, на 25-му році життя відійшла від нас
наша Найдорожча ДОНЬКА і СЕСТРА

бл. п.

МАРТА ДЗІВАК

ПАНАХИДА була відслужена в неділю, 24-го жовтня 1971 р. о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Насевичів при 109 E. Tabor, Філядельфія, Па.

ПОХОРОН — в понеділок, 25-го жовтня 1971 р. о год. 8:30 ранку з того ж похоронного заведення до Української Католицької Церкви Христа Царя в Найставні, а опісля на український католицький цвинтар у Факс Чейсі.

Горем прибиті:
ІВАН й АННА — батьки
ВОЛОДИМИР — брат
Ближча і дальша Родина в Америці й Україні

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого МУЖА, БАТЬКА і ДІДУСЯ

бл. п. о. каноніка
д-ра ТЕОДОРА БОГАТЮКА

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ БОГОСЛУЖЕННЯ
в неділю, 31-го жовтня 1971 року
в Українських Католицьких Церквах в

ІРВІНҐТОНІ	СПРІНҐ ВЕЛЛІ
СИРАКЮЗАХ	ПЕРТ АМБОЇ
ЧИКАҐО	НОРТГЕМПТОНІ
ЛЯФАЄТ	МЕК КІСПОРТІ

Про молитви за спокій Душі просять
ДРУЖИНА, ДІТИ і ВНУКИ

•

За участь у похоронних відправах, ще раз складаємо сердечну подяку усім Ієрархам Української Католицької Церкви в ЗСА, Всечеснішим Отцям, Рідним, Приятелям та Парафіянам, як теж Усім, які зложили пожертви на Служби Божі, Церкву в Потребі, Фонд Кир Сотера Ортинського та інші добродійні цілі.

ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ УВУ ВІДЗНАЧЕНО...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

своїй промові конечність тісної пов'язаности Церкви з народом і бажав УВУ дальшого успішного розвитку і діяльности.

Після цих промов з коротким привітанням виступив гол. касир УНСоюзу Петро Пуцило, передаючи для УВУ чек на суму 500 дол. Вули проголошені також дальші пожертви й декляраєції присутніх на залі представників установ та окремих осіб.

Закінчився бенкет коротко промовою й подяками голови ювілейного комітету д-ра Романа Голіята і молитвою, що її провів парох української православної церкви св. Володимира в Ню Йорку о. митр. прот. Іван Данилевич.

ЛИСТИ ВАСИЛЯ СТЕФАНИКА ПРО СТ. ПШИБИШЕВСЬКОГО

(Закінчення зі стор. 2-ої)

240. З листів видко, як далеко ідеологічно стояв український новеліст від свого польського приятеля. Про це свідчать твори обидвох письменників. Пшибишевський голосив гасло: „Мистецтво для мистецтва", а Стефаник визивав клич: „Література для життя", для оборони народу від ворогів — московських і польських.

При цій нагоді аж просяться порівняти два комуністичні режими: польський і український. Пшибишевський був правих, реакційних поглядів, але польський науковець Гельштинський видав у сві 2.000 листів Пшибишевського і назвав це „Corpus Przybyszewscianum" (1937-1954), тепер написав монографію про Пшибишевського на 500 сторінок, а українська Академія видала 312 листів Стефаника, але їх зредукувала, дещо мусіла з листів скреслити, що не подобається... Москві. З думкою про Москву автори написали й оцінки Стефаникових творів. Виходить, що інакший комунізм в Польщі, інакший в Україні.*)

*) Дякую п. м-грові Гриньому за те, що звернув мені увагу на книжку про Пшибишевського авторства С. Гельштинського.

Концерт Михайла Мінського в Міннеаполісі

Дня 26 вересня 1971 р. відбувся в Міннеаполісі концерт знаного співака баритона Михайла Мінського. Організацію концерту займався Громадський Комітет, який очолювали пп. Лозовий та Станиславів. Патронував концертові Відділ УККА на Мінесоту.

Концерт під кожним оглядом був незвичайно вдатною імпрезою. Пана Мінського знає українська громада по обох берегах океану. Знає його з Капелі Бандуристів і шанує його за його відданість і посвяту для українського мистецтва. По своїх блискучих виступах минулого літа в Англії, заґостив він на запрошення численних приятелів до Америки. На його концерт ждала наша громада з великою нетерпеливістю. Не дивно, що заля ІВКА, була битком набита. Це був його Ювілейний концерт—25-ліття співацької кар'єри.

У програмі концерту мав він 21 пісню. Це у великій мірі новий репертуар, яким співак може дати стільки насолоди, що наша громада йому зате щиро вдячна. В його репертуарі переважають народні пісні та арії з українських опер. Основну оцінку концерту залишаю фахівцям писатиму про враження, які мав звичайний любитель співу. Співак скоро і легко нав'язує контакт з авдиторією і веде її за собою ввесь час своєї програми. І в бойових піснях, і в ліричних він однаково сильний і рівний. В ліричних піснях вміє створити ніжну мережу глибокого і правдивого настрою.

Двогодинний концерт минув, наче сон літньої ночі. Оплески по кожній пісні довго не вмовкали. Співак одержав прекрасні китиці квітів. Концерт закінчився, але публіка домагалася надддатків. Супровід фортепіяновий вів п. Ришард Згодава. На сцені були два мистці, які себе прекрасно розуміли.

По концерті наше громадянство було запрошене на бенкет, який відбувся в залі при церкві св. Михаїла. Атмосфера бенкету — щира і неначе родинна. Програмою порядкував п. Станиславів, помагав проф. Михалевич, який читав біографію п. Мінського. Багато привітів наспіло з далекого світу: з Англії, Німеччини, Австрії, Канади і з різних місцевостей Америки. Всі місцеві організації прислали своїх представників, або надіслали привіти.

Зворушливим моментом було слово б. співака проф. Мартиненка, який підкреслив чародійний вплив української пісні, що своїм чаром не одну людину приверну-нула до українства.

Наприкінці промовив зворушений співак. Він розказав про свою наполегливу працю для вокального удосконалення його як співака-соліста. Хоче він ту пісню передати в найкращім виконанні і з глибин душі. „Одне життя треба вчитися, а друге співати"-наводить він слова одного італійського співака. Бенкет закінчується, зачинають ділити ювілейний торт, і ще довго не розходяться, бо звела їх докупи українська пісня. Концерт М. Мінського був одною з найкращих імпрез цього року.

Василь Пакуляк
прес. реф. УККА

ПІВРОКУ ЗА АНОНІМКИ

„Наприкінці 1970 р. із села Драбова Черкаської області почали в різні інстанції надходити анонімки", писала „Радянська Україна" з 17-го жовтня. В них невідомий обвинувачував голову сільради Павла Шульгу в багатьох провинах, зловживаннях „соціялістичним майном" і т.п., але при перевірці виявилось, що все це були вигадки. П. Шульга вдався до суду, та як можна судити невідому людину-анонімника? З Києва викликали експерта карного розшуку, науковця Київського науково-дослідного інституту судової експертизи, який і виявив автора анонімки. Ним виявився житель села Драбова С. Лукашенко: „Драбівський народний суд засудив його на півроку позбавлення волі".

СПОРТ

„Чорноморська Січ"-„Дальматінак" СК 2:4 (1:0).

Юньйон, 15-го жовтня—Цівизначені Стейтовою Асоціяцією-змагання за чашу Ню Джерзі—випали для „Ч. Січі" в дуже незручний час, якраз в навечеря весілля воротаря Петра Лісевича, який не міг взяти участи в грі, як не зміг звільнитися з праці теж його заступник К. Гільгерс. Провідникам дружини прийшлося заступити їх молодим і ще не вповні досвідченим воротарем ІІ-ї дружини — Михайлом Ділохою, який щойно перейшов з юнацької дружини „Ч. Січі". „Дальматінак", як відомо дружина оберліґи ДАФБ-у, де після 3-х гор в Групі Північ, займає 3-тє місце, після „Готи" і Інтеру. В останніх роках „Дальматінак" здобув ряд визначних успіхів: двократно Чашу Ню Джерзі, чемпіонат Прем'єр Дивізії ДАФБ-у і ін. Одначе в зітрових змаганнях гості не показали очікуваної високої кляси гри і як показалося нічим не відрізнилися від „Ч. Січі", а радше грішили в критичних хвилинах, гарячковістю і хаотичністю. З нормальним воротарем, і цевне це більшою певністю забезпеки власних воріт, „січовики" були б легко вийшли переможцями.

Уже в 7-й хвилині „Ч. Січ" вела 1:0, що його здобув М. Фарміґа. Хоча домінували майже цілу першу півгру, вислід половини залишився незмінним 1:0.

Другу половину гості розпочали швидким темпом і вже 49-й хвилині встановили рівновагу 1:1. У 57-й хвилині гості здобули ведення 2:1. У 75-й хвилині швидкий Лужняк сильним скісним стрілом встановив рівновагу 2:2. В 84-й хвилині гості легким, але високим стрілом м'яча перешили ці швидкі, завзяті, але „фер" змагання-з свою користь. Дві хвилини перед закінченням зустрічі, Дальматійці збільшили вислід зустрічі 4:2. Склад „Ч. Січі": Ділоха, Касіяненко, Паньків, Каздоба, Заремба, Понось, Лужняк, Фарміґа, Ілич, Бутенко, Вільчак, Леонів, О. Фарміґа, Бабій. Склад „Дальматінак": Занкі, Станішіч, Магас, Берос, М. Ґругифер, Ґркас, Осускі, І. Станішіч, Боговіч, Ф. Ґругифер, Данадіч, Латковіч, Міочіч, Ліверіч, Вудаковіч, Мрзіца, Спар і Чіряк.

„Чорноморська Січ"-Мадярський СК, Ню Бренсвік 4:2 (2:1)

Ню Бренсвік 17-го жовтня—До них престижевих мистецьких змагань „Великої Десятки", Шейфер Ліґи, Ню Джерзі, „Ч. Січ" виступила без контужених: штопера Заремби і правого крайника Лужняка та І-го воротаря П. Лісевича. Не зважаючи на свій ослаблений склад, „січовики" привезли додому чергові дві цінні точки, завдяки яким „Ч. Січ" залишилася дальше лідером в показнику табелі гор із здобутком 6:0 точок і 13:5 вбішеннями воріт.

Конто голів відкрили Мадяри 1:0 в 25-й хвилині, використавши слабку гру Переборова на позиції штопера, який невдало заступав Зарембу. В 31-й хвилині вислід 1:1 вирівняв Ілич, закінчивши гарну акцію М. Фарміґи-Леоніва. В 41-й хвилині, Бутенко підніс вислід половини 2:1, спрямувавши головою м'яч в сітку воріт господарів з далекого автового викиду Каздоби. Граючи проти вітру після перерви, українські футболісти мали перевагу, яку одначе не зумів, якслід використати наш напад. Щойно в 75-й хвилині з гущі мадярських футболістів, М. Фарміґа післав м'яч в сітку воріт господарів-3:1. У 84-й хвилині Фарміґа з подачі Ілича здобув свого другого гола-зустрічі-4:1. Кілька хвилин перед закінченням змагань, господарі провели швидку контратаку, закінчивши її здобуттям свого другого голя-4:2. Склад „Ч. Січі": Гільгерс, Касіяненко, Паньків, Каздоба, Переборів, Понось, Леонів, Вільчак, Фарміґа, Бутенко, Ілич, О. Фарміґа. Менаджер: Володимир Більчак.

„Ч. Січ" ІІ-„Вест Індії" СК 0:3
„Ч. Січ" (учні) — Савт Орендж (учні) 1:3
„Ч. Січ" (новаки) — Савт Орендж (новаки) 2:0

Календарець гор „Ч. Січ" на наступну неділю 24 жовтня

„Ч. Січ" І -„Італіян" СК. Бавнд Брук, мистецькі змагання о год. 2-й по пол. на площі Мадярського Горожанського Клюбу в Вудбрідж, Н. Дж. Передзмаг „Ч. Січ" ІІ о год. 12-й в полудне. В суботу обидві наймолодші футбольні дружини відбудуть свої мистецькі гри з польськими дружинами „Олімпік".

О. Твардовський

„УСК" НЮ ЙОРК — „РІДЖ ІНТЕР ДЖУЛІЯНА" 1:5 (0:2)

УСК": Кофі — Форд. Мищак — Слободян, Йонг — МекКулі — Ловкіс, О'Генлен, Мфум, Гаврен, Самко, (Агоста, Геміл'тон). Ворота — МекКулі з карного копу.

Субота, 16-го жовтня. Метрополітан Овал, Маспет, Н. Й. Глядачів: 300. Суддя: Теофанус.

Майже — катастрофальна поразка „УСК-у". Ми традиційно завважуємо в „УСК-у" брак належного футбольного проводу і твердої послідовности в перепровадженні наміченої програми. В сімці Південної Групи „Великої Чотирнадцятки „Нафс" „УСК" займає — після чотирьох гор — п'яте місце.

Резерва „УСК-у" здобула свою першу перемогу 1:0 проти резерви „Р. І. Джуліяни". Ворота здобув Гриб. „УСК" Резерва: Стадник — Вовк, Копчук — Тадеуш, Луцький, Гриб — Лебідь, Босток, Рачинський, Швали, Гармон (Потачнюк, Підгайний).

Учні: „Баваріянс" — „УСК" 0:1. Новаки: „Клярк-ставн" — „УСК: 9:0.

В неділю, 24-го жовтня „УСК розіграє на Метрополітан Овал, 3-тя год. по пол. домашні мистецькі змагання проти „Блю Стар СК".

В суботу, 23-го жовтня „УСК" влаштовує в Народному Домі осінню забаву.

Роман Лисняк

НОВА ПЕРЕМОГА ЛЕВІВ

„ЛЕВИ" — „ФІХТЕ РАМС" 6:1 (3-1).

Резерва: „Леви" — „Фіхте Рамс" 2:1.
Юнаки: „Леви" — „Ст. Вілдброфд" 4:0.
Дорісті: „Леви" — „Сі Ді Джей" 2:1.

Чикаґо Ілл. Субота, 16-го жовтня і неділя 17-го жовтня були успішними для усіх 4-ох футбольних дружин УАСТ „Леви". У суботу 16-го жовтня дорісті т. зв. „Левинята" перемогли своїх мехіканських ровесників з дружини „Сі Ді Джей" з рахунком 2:1. Ворота для Левинят стрілив Юрчик Мишкіз, які дали брати є футболістами першої дружини, а його батько Вадим є лянковим футбольної дружини УАСТ „Леви". Юнаки „Левів" перемогли юнаків „Ст. Вілбруд" 4:0, та відплатилися їм за одину поразку у весняному сезоні. Ворота стрілили: Євген Карпа 2, Лаззр 1 і Бакаляі 1.

Резерва „Левів" здобула другу перемогу в осінньому сезоні над резервою Фіхте Рамс з рахунком 2:1 зі стрілів Андрія Козія і Івана Полюховича, у передзмаганнях першої дружини. Воротарем нашої резерви є тепер Томашевський, бувший воротар першої дружини СК СУМА „Крила". У головних змаганнях стрінулася перша дружина УАСТ „Леви" з німецькою дружиною „Фіхте Рамс" на стадіоні Гадсон парку, о год. 2.45 по пол. Хоча перша дружина виступала до п'ятих змагань осіннього сезону в резервовому складі без Іваника, капітана дружини, Кіпки, Євгена Мішалоза і Яворського, вона перемогла „Фіхте Рамс" з рахунком 6:1 та є далі першуном табелі дружин Вищої Дивізії — групи „Червоні". „Левам" ще залишилося три лігові змагання проти „Спарти", „Олімпікс", „Атлетікс" і мають добрива незакінченних змагань „Леви" — „Кікерс" при стані 3:1 для нашої дружини у неділю 26-го вересня. Нашій дружині є ще потрібні дві точки для здобуття чемпіонату своєї дивізії або виграти незакінчені змагання проти „Кікерс", які ще з грецькою дружиною „Олімпік" мають математичні можливості здобути чемпіонат Вищої Дивізії групи „Червоні", коли б „Леви" програли всі їхні залеглі змагання.

У футбольних змаганнях „Левів" проти „Рамс" в наслідок гострої гри, Андрущишин був контужений вже в 7-ій хвилині, а в 67-ій хвилині другий раз але наш судья не стримав німців від гострої і брутальної гри.

Наш суддя - українець викинув з гри в 16-ій хвилині дуже доброго оборонця Медину разом з німецьким змагуном за провокаційну гру цього останнього. Це є перша дискваліфікація Медини за час його 6-ти річної гри в „Левах". Мабуть, дискваліфікація Медини є тепер не дуже на часі, коли „Левам" треба здобути чемпіонат своєї дивізії та чемпіонат Стейтової Іллиной і трофей губернатора Оґілвіє у неділю, 7-го листопада у змаганнях „Леви" - „Швабен". Але футбольні судді в Чикаґо нераз стараються бути дуже справедливі й цього права їм ніхто не може відібрати.

Рахунок 1:0 відкрив лівокриловий Ансельмі в 20-й хвилині з подачі Ноги. Григ підвищив вислід 2:0 в 26-ій хвилині. Потім Рамс стрілив єдині ворота 1:2 в 37-ій хвилині з наріжникового стрілу, коли Банах пустив м'яч з рук у власні ворота. Потім Андрущишин перестрілив порожні ворота „Рамс" в 41-ій хвилині. Рамон Аріяс підніс рахунок 3:1 в 44-ій хвилині з дуже точної подачі Ноги з правої сторони Після перерви Андрущишин стрілив 4:1 в 56-ій хв. з сольової гри. Стріл Ноги з вільного, оборонив воротар Рамс у 60-ій хв. Потім стріл Андрущишина відбився від стовпа в 67-ій хв. Гординський зайняв місце Андрущишина, в атаці Банах оборонив наріжняк у 68-ій хв., в наріжняк Ноги оборонив німецький воротар у 75-ій хв. Гра була відкрита й „Леви" розтягли німців по цілому стадіоні. Нога підніс рахунок 5:1 в 67-ій хв. сольовою грою довгим скісним стрілом у правий ріг німецьких воріт. Стріл Роя оборонив воротар у 80-ій хв. Але Рой таки припечатав рахунок 6:1 в 81-ій хв. низьким стрілом витягнувши з воріт німецького воротаря. Відношення наріжняків 8:5 в користь „Левів". Склад „Левів": Банах, Медина, (16 хвилин), Підковирів, Крат, Грін, Ілліышевський, Аріяс, Нога, Рой, Андрущишин, Ансельмі, Полюхович і Гординський.

Перша Дивізія: „Крила" — „Словаки" 2:1. Сумівські „Крила", здобули першу перемогу після 3-ох поразок в осінньому сезоні над дружиною „Словаків" 2:1, з двох стрілів Абрам'юка і Черніова. До цієї перемоги дуже причинилися доброю грою Мирон Куляс, Іван Гулик і Ярослав Петраш.

Петро Головатий

ТАРЗАН, Ч. 6643. Тарзан і Чулю дебатують над слідами

I PRAYED FOR MY ARROW TO KILL HIM INSTANTLY, TSHULU, BEFORE HE COULD FIRE HIS GUN...INTO YOUR BACK!

HE'S WALKED HERE BEFORE, TARZAN! THE BOOT-PRINTS I MEASURED, WHEN YOU SAW HIM CREEP FROM THE JUNGLE BEHIND ME, ARE HIS!

SO... OUR CLUES INCREASE! A FOREIGNER COMES HERE WITH A MACHINE GUN—AND A SATCHEL OF GOLD PIECES!

Я, Чулю, молився, щоб моя стріла вбила його негайно, заки він зможе вистрілити з свого кріса — тобі у спину...

Він приходив сюди вже раніше, Тарзане! Сліди чобота, які я міряв, коли ти побачив, як він скрадався з джунглів позаду мене, це його!

Так... Наші докази зростають! Чужинець приходить сюди із скорострілом і торбою золотих штук!